

RV-BIJBEL

Rodenberg Versie

**DE TERUGKEER
WERKTUIGEN**

Rodenburgs Predikanten Fonds (RPF)

1970-2024

WERKTUIGEN

1.

Het geheimenis van de Kehatieten

1. We bekijken de dingen niet eenzijdig, maar veelzijdig, wat ook de schoonheid is van de mens, het sieraad van de hemelse kennis (eenvoud en veelzijdigheid).

2. Zo mogen de muren die door taal zijn ontstaan ook weer afgebroken worden door taal. Voor mij is dit het wonder van het hemelse Woord, de meest vaste brug.

3. Het is een roeping.

4. Het is een droom van context en diepte. Het ego wordt ontmaskerd en moet vallen.

5. Onderscheiding kan er alleen maar zijn vanuit de context, vanuit compleetheid, vanuit de eeuwigheid.

6. De schepping kwam tot stand in afzondering en onderscheiding, in den beginne.

7. Het is een droom (resi) die ontstaat in de afzondering.

8. Vandaag de dag vraagt de dansende dochter van Herodus, Salome, nog steeds om hoofden.

9. Maar er wordt ons herstel van de hoofdwond beloofd. Dit zal de context herstellen.

10. Door de compleetheid van de context zullen er geen gaten meer in de netten zitten en zal de wonderbaarlijke visvangst plaats kunnen vinden.

11. Het Woord stijgt als een ibis uit boven de stormen.

12. Het is een woeste vogel, de woeste ibis, en dat moest ook wel, anders zou de mens nooit boven deze stormen kunnen uitvliegen.

13. Ezau is als de leegte en de vergetelheid. Het bloed van Ezau is als een ladder.

14. Deze rode put loopt helemaal tot Betelgeuse, waar het zijn bron heeft.

15. De mens heeft niet geleerd hoe te zuiveren en te

onderscheiden.

16. De mens grijpt zomaar het eerste het beste wat op hem afkomt. Allemaal buigen ze voor het beest, zowel gedwongen als ongedwongen.

17. De mens is koppig en zelfzuchtig. Ik heb daar altijd tegen gestreden, maar het werd me niet in dank afgenomen.

18. Ik heb de mens hiertegen geprobeerd te beschermen, maar de mens wil niet beschermd worden. De mens wil bedrogen worden.

19. De mens moet rennen voor zijn leven, om te kunnen zuiveren.

20. Er moet een middel zijn om het te ziften.

21. De mens moet leren gaan van bloem tot bloem als bijen. Telkens weer loslaten, telkens weer vernieuwen.

22. Zo zal vanzelf de cirkel rond gaan, en kom je tot een zuivere bron. Dan kun je pas daadwerkelijk de bron in, maar dan moet je de diepte in.

23. We komen nooit zomaar tot de waarheid zonder eerst een ontmoeting hebben gehad met de leugen.

24. De leugen moet eerst ontmaskerd en overwonnen worden. Natuurlijk zit de waarheid hier wel tussendoor, omdat ook de waarheid naar ons op zoek is. Het is dus iets heel gemengds.

25. De waarheid heeft niet zoveel smetvrees dat het er niet doorheen werkt. Integendeel. De waarheid werkt door de leugen zoveel als het kan. Dus dan gaat het allereerst om sorteren, prioriteiten stellen.

26. Twee is in het Hebreeuws het getal van verandering en verschil, van het anders zijn. Alleen zij die niet tot de massa behoren kunnen tot de

tentendienst tot God naderen, alleen zij die anders zijn.

27. Zij die gelijk zijn aan de grote massa's worden nooit door God opgenomen.

28. Dingen worden dus niet materialistisch bekeken. Het gaat niet om de eerstgeborenen, de leidinggegenden, maar om degenen die in tentendienst zijn.

29. Na een harde oorlog waarin hun ego stierf, op het strijdveld, werden zij genomen tot de tentendienst.

30. Er is niets wat een dwaas erger haat dan kennis en studie. Het is de grootste vijand van de dwaas, en hij zal er alles aan doen om het zwart te maken. Dit doet hij door leugens en spot.

31. De exegese, de schriftuitleg, is het middel waardoor de opname plaatsvindt.

32. Het bewustzijn kan zich alleen ontwikkelen in de zee van het onbewustzijn.

33. De mens heeft een overdosis aan persoonlijkheid gehad, wat weer gedooft wordt en gedood wordt in de strijd tegen de valse godsbeelden van menselijke overleveringen en tradities.

34. Het gaat om de kennis waaraan het zelf moet afsterven.

35. De strijd tegen de spiegelingen moet er zijn, maar nog belangrijker is de studie van hoe dit in elkaar zit en werkt, anders blijf je water naar de zee dragen.

36. Belangrijker is het de spiegelingen te leren kennen.

37. Zonder het kennen is het een eindeloos en onmenselijk lijden.

38. In deze zin moet ook de reus van het ego, van de eenzijdigheid, verslagen worden.

39. Het is binnengaan van Betelgeuse West. Tussen Oost en Zuid Betelgeuse ligt de enorme Betelgeuse zee die het Oosten van het Westen scheidt.

40. Aan de westkust lopen dronken reuzen die verslagen moeten worden : Haam, Ometan, Sechachmeé en Papo zijn enkele namen van hun leiders. Zij zijn als fluisterende zeemonsters. Deze orde aan de westkust van Betelgeuse heet de Uvuur.

41. Ahn velde de reus Goliath met zijn vijf slingerstenen. Zo kwam Ahn van de aardse, eenzijdige betekenis tot de hemelse betekenis. Het geslachtsdeel werd afgenomen van het ego, zodat het ego zich niet meer kon voortplanten en zou sterven.

42. God werkt door context en inwijding.

43. De Kehatieten waren aangesteld over de werktuigen en het gerei van de tentendienst. Dit betekent de verschijning van God.

44. De baarmoeder maakte veel gebruik van slachtwapens hiervoor. Zij was de oerschepster van alle dingen. Zij stond aan haar ketel. Zij was een geweldenaar die op haar strijdswagen reed. Alles was door haar onderverdeeld in kooien van restrictie, opdat haar schepping tot stand zou komen.

45. Het verrichten van werk in de tentendienst is bada in het Aramees, wat het maken van de leerregels betekent en regeren.

46. De bada-amazones uit Orion komen met een bevel tot ballingschap.

47. Dit is het binnen gaan, het ingewijd worden in de geheimen. In het Aramees wordt het voorhangsel alleen weggenomen door tranen (Syrisch-Aramees).

48. De bada is in het Hebreeuws een metafoor van de afzondering, van het nomadische leven, verbonden aan de Efraïm stam. Dit is dus Hoseaans, want Efraim was een beeld van Gomer, de twistzieke vrouw van Hosea.

49. Het is bedekt met een voorhangsel van verraad en plundering in het Hebreeuws (beged). De mens komt alleen door de baarmoeder tot wedergeboorte, en dan zal de mens eerst door verraad heen moeten gaan, zoals Hosea werd verraden.

50. De mens moest het onbewustzijn in tot de vergetelheid om de eeuwige kennis op te wekken.

51. Het is een beeld van de moederborst. Ook hierover hangt een voorhangsel van verraad, en men kan hiertoe alleen komen door gebed en door de psalmen.

52. De mens is onderworpen aan de ijzeren leerregels, de strenge voorwaardes die er zijn. In het Hebreeuws is dit de opening van de hemel.

53. Er wordt een geldstuk getoond, en iedereen kijkt ernaar en vraagt zich af wat het eigenlijk is.

54. Het houdt de mens in dromen en illusies, die worden tot een grote nachtmerrie, stap voor stap, en wie kan het stoppen ?

55. Het is gegroeid als een ziekte, een virus. Het heeft alles besmet.

56. In het niets is alles te vinden.

57. Sommige mensen zijn bang om te springen in die afgrond. Ze houden zich nog aan alles wanhopig vast, terwijl ze weten dat het een drogbeeld is, dat

ze dieper moeten.

58. De mens is koopwaar geworden in de markt van recht en medicijnen, en in het geestelijke. Het zijn zielenhandels.

59. De familie is één van de grootste afgoden. Ook de familie goden worden gemaakt in deze markten.

60. Het ego, de familie afgod, en de geld afgod houden de mens verslaafd.

61. De natuur komt hierin de mens tegemoet. Alles is er al, maar het moet nog geopenbaard worden.

62. De menselijke overleveringen en tradities zijn gebouwd op geweld en slavernij, waarin het ego gediend moet worden die zich als god voordoet.

63. In Noord-Betelgeuse speelt deze strijd zich af. Het is een vlakte van woestijnen en ijs-woestijnen. In de dieptes van die woestijnen heeft het farizeïsme zijn markten gevestigd.

64. In het hiermee afrekenen door de leegte mag en kan de mens verder in de natuur van het heelal opstijgen.

65. De bron hiervoor ligt in Betelgeuse Noord, als de mens heen is gekomen langs de valstrikken van het witte farizeïsme.

66. Nu, als men dan tot de bron komt in Betelgeuse-Noord, dan komt men in de heilige vergetelheid, in Witi, en dan is daar een grote hemelse ladder.

67. Ruimte raakt daar uitgeput en vloeit over in iets anders, als een soort spiegeling.

68. Adam was in de heilige onontkoombaarheid gekomen, de leerregel van de volharding van de heiligen.

69. Hij werd toen in principe op een boottocht meegenomen de natuur in. Hij had een ontmoeting met moeder aarde.

70. Het volk komt alleen maar dieper in de moeder aarde, in de wildernis, in de diepte van de baarmoeder, en hun honger is verdubbeld, en ze verlangen terug naar waar ze eerst waren.

71. Ze beginnen enorm te klagen, maar krijgen de leerregels, en die zijn verdubbeld. Het is het pad van het visnet.

72. Het loopt allemaal door tot de klaagliederen van Ahn en Jeremia.

73. Hier overweldigt de zee van de exotische verscheidenheid de mens, en neemt de mens mee.

2.

Adam kwam tot Witi

1. De mens is aan de rand van het beloofde land gekomen. Het is een lange tocht van de Israëlieten door de wildernis, door de woestijn. Zonder deze tocht zou men nooit tot de rand van het beloofde land zijn gekomen.

2. De mens had de leerregels al gehad, en die werden verdubbeld. Er was geen weg terug voor Adam. Hij zou alleen maar dieper in de baarmoeder, in de moeder aarde, getrokken worden, opdat zijn ego daadwerkelijk uitgeblust zou worden. Dat is het doel van de heilige vergetelheid, van Witi : het uitblussen van het ego.

3. De heilige onontkoombaarheid die werkt door de heilige restrictie is dus een beeld of metafoor van de volharding, van geduld. Als we een relatie zijn

aangegaan met de heilige volharding en het heilige geduld, dan zal het ons beschermen en ons niet laten gaan. Hoe komt de heilige volharding en het heilige geduld in ons leven ? Dit gebeurt door de heilige dankbaarheid, en dat begint al met hele kleine dingen. Door dankbaarheid bouwen we volharding en geduld in ons leven. Tel uw zegeningen.

4. Het is dus belangrijk om een ontmoeting te hebben met volharding en geduld, als met een moeder of vrouw, waardoor we wedergeboren kunnen worden en opgevoed. Deze ontmoeting mag ook een gebed zijn, een honger, iets om naar uit te zien.

5. Dankbaarheid is dus het pad hiertoe, en ongeduld moet uitgeblust worden, en zo ook het valse geduld en valse volharding, de verharding van het ego. De heilige volharding en geduld ontstaan niet zomaar.

6. De mens moet terug naar de moederborst van de volharding om van haar melk te drinken. Dit eist nederigheid. Volharding gebeurt niet in onze kracht, want het vlees staat altijd op de loer. Neen. Het gebeurt alleen in onze verbrokenheid, als in een natuurproces.

7. Eerst moet de mens weer kind worden. Hoog staan lopen pronken met de borst opgeblazen vooruit brengt geen heilige volharding voort, maar is verharding, en dan wel de valse soort van verharding. Zo komt de mens in drogbeelden terecht. Ware volharding vereist verbrokenheid en nederigheid, waarin de mens aan het ego kan sterven om zo wedergeboren te worden. Deze volharding brengt de heilige onontkoombaarheid voort, want wat zou er gebeuren als we zouden kunnen ontkomen en er een verkeerde stap wordt gemaakt ? Dan is alles verloren. In een ogenblik zou dan alles wat we hebben opgebouwd instorten, en dan is de ramp niet te overzien.

8. Volharding is dus niet dat je je keihard voelt en

supersterk, maar het is een natuurlijk proces van zaaien, sterven en oogsten. Dat kan niet nagebootst worden door vleselijke kracht. Het is het wonder wat ontstaat in de leegte.

9. De mens mag rusten in het geduld, en rusten in de volharding, door verbinding.

10. Eva was een beeld van Adam's volharding. Zij was altijd bij hem, en zij riep hem en leidde hem. Het leidde hem tot de rand van het beloofde land.

11. Alleen in de volharding kan het ego volledig uitgeblust worden. De volharding is een psalm.

12. Adam raakte in een vervoering door de volharding. Hij zag alles met andere ogen. Hij zag diepere betekenissen. De volharding is een vereeuwiging en die is verafschuwd in de lagere aardse gewesten, verafschuwd door het materialisme.

13. Heilige volharding is niet zomaar vanuit jezelf op te wekken, vanuit je vlees. Neen. Het is de hemelse kennis.

14. Het is een samenspel tussen vergeten en weten, het diepste komt ook weer het hoogste en dringt dan ook weer verder binnen tot de bron.

15. Vandaar dus dat Orion en de aarde in elkaar verwoven zijn, en zo ook Betelgeuse, de bron van Orion, als de opening tot het paradijs.

16. De rand van het heelal is een cirkel, als een waterval gebied.

17. De rand van het heelal is ook de bron van het heelal waarin de mens binnen behoort te gaan, in de cirkel van het de heilige vergetelheid, van Witi.

18. Volharding is gebouwd op dankbaarheid, wat nodig is om de bron van het heelal binnen te gaan.

Volharding is de leerregel van de heilige onontkoombaarheid, en de heilige onweerstaanbaarheid is ook een leerregel.

19. Dankbaarheid is het doorzien van het lijden, het aanvaarden van het visnet, voor hogere doeleinden.

20. Soms kan de mens het lijden niet doorzien, en dan is er volharding nodig.

3.

Het Hoseaanse geheimenis

1. Soms ziet een mens de weg niet, is de mens diep in de golven, en doet het lijden alleen maar pijn, maar dan is daar de heilige volharding.

2. De mens is als een gebondene, net zoals Simson. Hij "brak" de pilaren om de vijand, zowel het individuele ego als het collectieve ego, uit te blussen, opdat hij de heilige vergetelheid zou ingaan. Hij stond blind tussen de pilaren, en begreep het niet. Hij was in grote verwarring, en hij moest de pilaren "breken", oftewel vertalen.

3. Het volk Israël leefde in "ballingschap", en moest dit verdiepen door de honger-ervaring, de leegte-ervaring, in de wildernis.

4. Men werd dan gegrepen door de uitverkiezing, als door een natuur-verschijnsel, wat gebeurt in de diepte van de honger-put.

5. Het gegrepen worden door de context, wordt namelijk opgewekt door de leerregel van contrasten, dat als je diep genoeg in de ene pool gaat, dan wordt vanzelf de tegengestelde pool opgewekt. Dieper in het niets kom je ook weer tot iets. Absolute leegte is daarom ook onmogelijk, en mag ook geen doel op

zich zijn.

6. Wel moet de mens dus door de vergetelheid heen om af te sterven aan het ego. De mens mag niet in de leegte blijven hangen, maar moet alsmaar leger worden totdat het doel is bereikt : de wedergebondenheid.

7. Hierin sterft het ego, in de grote afscheiding.

8. Adam zat in de boot met Eva, een beeld van zijn volharding, en dit verhaal werkt zich verder uit in het verhaal van Abraham en Suri (Sara).

9. Abraham is een andere vorm van Adam, en hij moet leren leven met zijn twistzieke, spottende vrouw, Suri (Sara). Suri is een beeld van Abraham's dankbaarheid, die haarzelf niet makkelijk prijsgeeft.

10. Abraham herkent haar eerst niet als zodanig. De dankbaarheid is niet romantisch, maar een woeste oorlogsvoerder. De dankbaarheid neemt vestingen in. De dankbaarheid twist en spot totdat de vesting is opengebroken en ingenomen.

11. De dankbaarheid is een strenge discipline die samenwerkt met volharding. Het is geen gevoel maar een principe. Dankbaarheid is als ijs. Het is geen dweper, maar het twist en spot. Zonder de dankbaarheid sterft de mens.

12. Suri (Sara) is een beeld van de dankbaarheid van Abraham. Die dankbaarheid moest hij eerst leren kennen en er een relatie mee aangaan, ondanks dat het moeilijk was, want de dankbaarheid is niet makkelijk en de prijs is hoog.

13. De dankbaarheid is dus zeer zeker geen allemans-vriend, en in principe is de dankbaarheid de heilige ondankbaarheid naar het materialisme toe. De dankbaarheid mag dus niet de heilige strijd uitdoven, maar verdiept deze strijd.

14. Dit loopt allemaal uit op de Hoseaanse mythologie, de "scheiding" tussen Hosea en Gomer, wat een beeld is van de ongelijkvormigheid, de waakzaamheid en het "kritisch denken". Hosea is in die zin ook een vorm van Adam en Gomer is een beeld van zijn ongelijkvormigheid.

15. Zodra je gelijkvormig wordt is alles verloren. Vandaar dat het Hoseaanse geheimenis van levensbelang is. Al het gelijkvormige zal ten onder gaan.

16. Ben je bereid alles wat je hebt los te laten om dat te zoeken wat verloren is ? Dat is de leerstelling van de context. Als er één klein stukje ontbreekt, en je wil er niet alles voor doen om dat kleine stukje te vinden, dan is er geen sprake van een context meer, en zal alles in stukjes vallen, dus heb je aan het einde helemaal niets.

17. De leerstelling van de honger is de progressiviteit, de openheid. Het tegengestelde is het conservativisme, de behoudendheid, het traditionalisme. Zij hebben geen honger. Zij zijn gestopt en hebben hun markt gebouwd waarvan ze leven. Zij hebben alles al in kannen en kruiken.

18. Ze zijn xenofobisch, ze hebben angst voor het vreemde. Ze hebben smetvrees. Het zijn boeren die alles doden wat ongelijkvormig is aan hen. Daarvoor hebben ze hun gif altijd bij de hand.

19. Ze nemen de kennis weg van mensen, om mensen dom en ondergeschikt te houden. Het medische en het religieuze mag geen markt zijn.

20. De amazones van Orion, Betelgeuse en de rand van het heelal zullen tot de aarde naderen als zendelingen van de kennis van de heilige vergetelheid, van Witi.

21. Zij brengen het Woord van geestelijke oorlogsvoering, in een grote oorlog. Zij sparen het

ego van de onwetendheid, van de onverschilligheid, niet. Zij komen als de heilige vergetelheid, als Witi, tegen de goden van deze tijd en van de aarde.

22. De farizeer is als een bij die van mens tot mens gaat om alle honing uit die mens weg te nemen, om dit vervolgens te verkopen.

23. De farizeer gebruikt mensen als vee. Ze houden elkaar veelal de hand boven het hoofd. Ze verdienen aan elkaar. Ze wisselen zielen uit.

24. Ze werken met elkaar samen om je erin te krijgen, en dan laten ze je er niet meer uit. Het zijn valse religies van geld. Ze willen de leegte van de heilige vergetelheid niet in. Dus in die zin verafschuwen ze de heilige eeuwige sabbath. Ze willen grijpen en bezitten, en op een dag zullen ze wakker worden achter hun grote, lange eettafel waar ze in slaap waren gevallen door het vele eten van vlees en delicatessen. Ze zullen alles uitkotsen. Let er op.

25. Ben je ongelijkvormig, heb je jezelf afgezonderd, en voel je je bespot door anderen omdat je niet met hen mee wil doen, dan komt dat doordat je de leegte bent ingegaan en alles wat je doet en zegt vormt een echo en een spiegeling die naar je terugroept, als je eigen spiegeling, maar dan net iets anders. De mens moet dit spotkleed wel dragen. Het is een natuurverschijnsel. Dat wil dus niet zeggen dat het kwaad niet bestaat, maar dat er leerregels van de natuur zijn die het hebben opgewekt. Kwaad heeft dus geen daadwerkelijk bewustzijn.

26. Het kwaad is levende al dood. Je kunt heel moe worden van het vechten met spiegelingen. Wijsheid is beter dan oorlogstuig. Het gaat om de hemelse kennis.

27. Een ieder die niet de leegte van de heilige vergetelheid ingaat zal sterven, is levende al dood.

Vandaar dat de brug onmisbaar is.

28. De mens wordt gefokt als mestvee. De mensheid is zwaar gefokt.

29. Alles moet op hun manier en je betaalt er ook nog eens bakken met geld voor aan deze dwazen. Het is geen zorg.

30. Het slinkste ervan is dat ze net doen alsof er niets aan de hand is, en velen trappen erin.

31. De mens wordt geringd als vogels, als slaven, voor de volkstellingen.

32. Het is een valse religie. Duur betaald, makkelijk geloofd.

33. Ze hebben er teveel geld in gestoken. Voor hen is er geen weg meer terug. Het geluk der dommen, het goud der dwazen.

34. Varkens vreten en dan slapen ze. Als de hemelse kennis aan de deur klopt zijn ze nooit thuis. Ze hebben wel wat anders te doen. Varkens vreten, en dan slapen ze.

35. Hier hebben ze allemaal hun drogredenen voor, geen argumenten. Ze hebben het antwoord niet. Als iemand ziek wordt wordt zo iemand niet geloofd en krijgt zo'n persoon zelf de schuld toegeschoven of allerlei andere soorten drogredenen.

36. De aarde is vergiftigd. Het wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven, als een lange keten.

37. Er is een overblijfsel. De rest zal vergaan. Er moeten heel wat schillen verwijderd worden. Er moeten heel wat voorhangsels weggeschoven worden. Het pad leidt tot het diepste van de tent geheimen.

38. De mens leert hier het luisteren naar en

gehoorzamen van het ego af.

39. Dat wat we vandaag de dag om ons heen zien, oorlogen, geweld, bedreigingen, is een bloed-orakel. Het is de bedoeling dat we er de tekenen in kunnen zien.

40. Het bloed-orakel is nodig om met het ego af te rekenen, maar het moet op de juiste manier geïnterpreteerd worden.

41. Kaïn was de eerste die uit een mens geboren was, en als dan de dochters der mensen worden besproken dan zijn dit de Kaïnieten.

42. De dochters der mensen, de Kaïnieten, gingen tot hun grote tenten in de wildernis.

43. Noach zou een belangrijke rol spelen, en de Kaïnitische zusters vochten over hem, over in welke tent hij zou wonen.

44. Zij moesten de grote snelle, luidruchtige zwijnen van het ego overwinnen, en ook de snelle witte kippen van het ego. De Kaïnieten dienden de grote zwijnen op na de jacht om gegeten te worden, omdat het ego verwerkt moest worden, en zo ook plukten ze de kippen, en gebruikten de witte veren voor hun tenten.

45. De Kaïnieten namen ons mee in hun boten, tot de wildernis.

46. Eerst moet het ego sterven en moet de mens aan de condities voldoen.

47. Er zijn dromen gegeven aan de mens die hiervoor klaar is. Dit is ten diepste wat de bron van wedergeboorte is, als de bron der dromen.

48. Ook het ego heeft zijn eigen volharding en verharding. In het gezicht van Zacharia wordt dit opgelost door kennis in het Aramees, door de

wederoprichting van de tentendienst, wat een metafoor is voor het herstel, de verdieping, van het Woord. Je kunt de horens van het ego niet verbreken door geweld, maar alleen door het verdiepen, door het vergeestelijken. Het moet doorvertaald worden en gerangschikt.

4.

De mens is slaaf van boze geesten

1. De onderwereld is een baarmoeder, een vrouw in barensnood, metaforische tucht en onderwijs voor haar kinderen.

2. Volg de meerderheid niet om de uitleg van het Woord te buigen. De mens mag theologie niet baseren op de mening van de meerderheid. Dat is massa-hysterie.

3. De mens mag niet oordelen naar het vlees vanuit medelijden of uit partijdigheid. Vooroordelen mogen er niet zijn.

4. Kennis komt door het visnet. De mens wordt zo gescheiden van het valse.

5. Het gaat niet om de valse gratis genade, maar om het eerlijke loon van de kennis.

6. Als de mens vanuit Betelgeuse tot bewustzijnsverruiming komt en opstijgt tot de randen van het Heelal, waar de zwarte golven in andere realiteiten overgaan, dan komt de mens in een nieuw bewustzijn, in de duistere nacht, het nacht heelal.

7. Woeste golven zijn aan de randen van de lange wildernis stranden. De woeste golven gaan zeer

hoog, en dan dalen zij weer diep.

8. Zij zijn natuurverschijnselen, de golven van de wildernis.

9. De golven komen zo hoog dat ze opstijgen, als een groot natuurverschijnsel.

10. De mens moet dus geen xenofobie ontwikkelen tot het vreemde. Het vreemde is de sleutel. De mens moet dieper gaan tot achter de menselijke dogma's.

11. Velen geven deze strijd op, maar de exegese overwint in de kuil.

12. In het Aramees staat dat de andere goden niet herinnerd zullen worden. Goden zijn ook wonden in het Aramees en angst.

13. Er komt altijd een einde aan geredeneer en gefilosofeer ergens op de weg, waar de mens dan vstraakt vanwege het uitputten van de kennis.

14. De Kehatieten waren aangesteld over de werktuigen en het gerei, dieper in de tent.

15. Het gaat hier dus om het Betelgeusische paradijs. Dieper over de rand van het heelal, dieper in Betelgeuse (West), dat is waar het om gaat.

16. Alles ontstaat vanuit het niet-bestaan. Zonder deze bron is er geen leven mogelijk. Voor het grootste deel is het leven niet-bestaan, en het daadwerkelijke bestaan wat daaruit voortkomt is maar een paar druppels.

17. Zodra je gaat beseffen dat je grotendeels niet bestaat, dan wordt je hemels bewustzijn. En als je bijna niet bestaat, waar werk je dan voor ? Is er dan geen hele andere weg die gegaan dient te worden ? Zijn een heleboel dingen die de mens doet niet overbodig en nutteloos, als het dragen van water naar de zee ? Het leven is ijdelheid. Het is als het

water gieten in een bodemloze put. We kunnen daar dan naar kijken en ons afvragen waar we eigenlijk mee bezig zijn. Het bewustzijn van de mens is maar heel klein, omdat de mens denkt dat hij bestaat, terwijl het grotendeels illusie is. Het bestaan van de mens ligt juist besloten in het niet-bestaan van de mens. De mens moet afkeren van één van de grootste afgoden aller tijden : de mens.

18. De mens is niet sterk. De mens is zwak, zeer zwak, en leugenachtig. De mens broedt en liegt de hele tijd door. De mens leeft in drogbeelden. Daar gaat het grootste deel van zijn tijd naartoe, en dat alles voor niets.

19. De mens moet zijn afgoden van zijn en worden opgeven en eerst komen tot het niet-bestaan.

20. Iets kan alleen ontstaan door niet-bestaan. Tussen dingen zijn er gaten van niet-bestaan, ook tussen gedachtes, en die gaten moeten groter en groter worden. De mens denkt namelijk dat hij het bestaan kent, maar het is schijn-bestaan, en de mens kent het niet-bestaan niet. Als de mens slaapt moet de mens ook door deze zone heen voordat de dromen kunnen komen.

21. In niet-bestaan moeten de afgoden van het ego verder afsterven.

22. In zijn commentaar op de bergrede maakt Augustinus een hele goede opmerking over 'zalig zijn de armen van geest, want voor hen is het koninkrijk der hemelen.' Hij verbindt dit aan de heilige vreeze die het begin is van de wijsheid. Hij stelt dat de armen van geest hen zijn die heel voorzichtig met het geestelijke omspringen. Zij zijn niet overgeestelijk. Zij gebruiken het met mate, omdat het om de hoogste wijsheid van de ziel gaat, oftewel de ziel van de hemelse kennis. Zij gaan bescheiden om met het geestelijke, niet opgeblazen.

23. Augustinus was vurig gericht tegen het

materialistische denken, en stelde dat God niet met de ogen gezien kon worden, maar met het hart. Hij noteerde het als een dwaasheid wanneer God op een materiele manier benaderd werd buiten het hart om. Hij vocht tegen de materiele kennis die opgeblazen maakte, de bedrieglijke kennis van de dwazen. Hij maakte zo een filosofisch stelsel van rechtvaardigheid, want hij stelde dat God rechtvaardig was, waarin sommige zonden een straf waren op andere zonden, als een lange keten. Zonde veroorzaakt zonde, totdat de cirkel rond is, en de zonde ten onder gaat.

24. Dan wordt er in de bergrede het belang van het hongeren genoemd, het hongeren naar gerechtigheid. De arme is altijd weer op zoek naar de bron, terwijl de rijke denkt dat hij alles al heeft, maar tegelijkertijd meer rijkdom wil. De arme gaat rouwend door het leven omdat hij kan zien wat er mis is, terwijl de rijke niets door heeft, eet en slaapt. De rijke is gelukkig in zijn onwetendheid. Hij negeert de arme en de armoe en geeft alleen om zichzelf. Zolang hij maar hoog en droog zit, en 'na mij de zondvloed'. Hij denkt ook niet aan de komende generatie. Alles draait om het ego, zo ook in de kerk.

25. Het leven is ijdelheid volgens Augustinus. De arme ziet hoe iedereen slaaf is tot de zonde, hij ziet de ketenen, hoe een ieder slaaf is van de boze geesten, en hij rouwt, terwijl de rijke plezier maakt. Maar dit plezier is slechts tijdelijk. Het is maar een droom en op een moment moet ook de rijke wakker worden.

26. Augustinus waarschuwde voor de ijdele glorie van de rijken. Augustinus was een filosoof, geen farizeeër. Hij stelde dat een mens grotere rechtvaardigheid moest hebben dan de farizeeërs. Hij sprak over het grote verschil tussen de zogenaamde 'rechtvaardigheid' van de farizeeërs, en de grotere rechtvaardigheid.

27. Augustinus nam de stad in door de wildernis, liet het mengen, opdat er een pad terug was tot de wildernis. En die wildernis is de wildernis van Betelgeuse West, wat helemaal doorloopt tot het Oan gebied, oftewel het gebied van de paradijselijke slaap.

28. Augustinus liet zien dat er dieren waren in gehenna die leefden zonder pijn. Hij gebruikte hiervoor het voorbeeld van salamanders die in vuur leefden. Ook stelde hij dat het mogelijk was in vuur door te leven met pijn. Hij liet de verschillende vormen van het leven in gehenna zien. We kunnen hierbij ook denken aan Shadrach, Meshach en Abednego die in de vurige oven werden geworpen en geen pijn hadden en niet verminkt werden en gewoon doorleefden, terwijl zij die hen in het vuur hadden geworpen verslonden werden door de vlammen omdat ze het zeven maal heter hadden gemaakt.

29. Hij noemt de diamant die niet door vuur bewerkt kan worden, en ook niet door ijzer. Augustinus liet de dualiteit zien van alle dingen. Er waren altijd weer uitzonderingen op de regel, het had altijd verborgen bodems. Hij draaide elke steen om.

30. Hij stelt verder dat God dingen doet die verder gaan dan het waarneembare, verder dan de zintuigelijke ervaring. God doet dan ook het onmogelijke. Niets van wat hij stelt is verder iets noodzakelijks volgens hem. Er is altijd meer. Hij geeft ook toe dat dingen weer kunnen veranderen. Volgens hem kunnen wetten ineens veranderen, en ook de natuurwetten van het heelal, om menselijke overleveringen en tradities te doorbreken. De natuur valt volgens Augustinus niet in een hokje te zetten. Er zijn natuurverschijnselen waar de mens geen weet van heeft.

31. Augustinus stelde dat er een heilige natuur was die planeten kon stilzetten, rivieren kon laten omkeren en sterren uit hun banen kan laten gaan.

Volgens hem was de planeet Venus ook opeens een keer totaal veranderd, in een andere kleur, een andere grootte, een andere vorm en met een andere koers. Volgens Augustinus dachten de aardlingen veel te kortzichtig, en waren de wetten die zij kenden hun afgoden. Augustinus legt de nadruk op de heilige verscheidenheid.

32. De mens is diep geschokt wanneer er dingen gebeuren die tegen de voor hem bekende natuur ingaan, en dat noemt de mens dan een monster, een voorteken, een wonder of verschijnsel, maar het laat aan de mens zien dat er aan God geen limiet valt op te leggen. God stoort zich niet aan de mens, en doet wat nodig is. De mens kan aan God geen natuurwetten opleggen.

33. Augustinus stelt dat er geen duidelijkheid is over sommige dingen wat het precies betekent, dat er meerdere uitleggingen mogelijk.

34. Hij stelt dat de bekering van het vlees verder nergens toe leidt. Zij die in het vlees leven komen onder het oordeel, en als ze dat dan op vleselijke manieren proberen te ontvluchten, dan komen ze er niet onderuit, want de werken van het vlees zijn nu eenmaal vruchteloos. Zo probeert Augustinus ook duidelijk te maken dat er zeker niet makkelijk over het hiernamaals gedacht moet worden. Hij stelt dat de mens nu alleen nog maar gedeeltelijk kent, maar dat later alles duidelijk wordt door de openbaring en ervaring van kennis.

35. Augustinus stelde dat de gelijkenis van de rijke man en de arme Lazarus zich afspeelde in een droom, in een geestelijke vervoering. Het waren visioenen van de slapenden. In zijn taal, theologie en filosofie werd Augustinus zwaar beïnvloed door de Romeinse dichter Vergilius die schreef : 'Voor oude misdaden moeten zij strafrechtelijk lijden ondergaan, opdat zij eens weer geheel zuiver zullen staan.'

36. Augustinus stelt dat de straffen komen op zonden van het verleden of huidige zonden, en deze straffen zijn soms om volharding in goed karakter te beoefenen.

37. Tijdelijke bestraffingen kunnen zowel tijdens het leven of na het leven plaatsvinden. Augustinus stelde dus dat er een soort van vagevuur bestond zowel in het leven als na het leven.

38. Augustinus stelt dat het vagevuur al in het leven kan beginnen, want het leven is alreeds een bestraffing, vanwege alle verzoeken die op de loer liggen.

39. Calvijn heeft Augustinus' leringen veel strenger gemaakt, maar dat neemt niet weg dat Augustinus op bepaalde punten zeer streng is en waarschuwend, en laat zien dat de mens niet met God moet sullen en dat de zonde doodernstig is.

40. Theologisch gezien was Augustinus de vader van Calvijn. Vandaar dat Augustinus belangrijk is in het begrijpen van het Calvijn geheimenis en Augustinus is een geheimenis op zichzelf.

41. De waarde in het Betelgeuse paradijs, in Oan, is de Witi, de vergetelheid, met een zwaar fundament van niet-bestaan. De mens begint hier voort te druppelen. Alles is vluchtig en fragmentarisch. Deze waarde zal zich moeten hechten aan de hersenen.

42. De hersenstam verbindt de grote en de kleine hersenen en verbindt ook het hart met de hersenen door het ruggemerg.

43. Witi, de Orionse vergetelheid, moet de hersenstam doordringen. De hersenstam van de mens moet tot Witi komen.

44. Letterlijk gezien heeft religie geen betekenis, maar geestelijk gezien kan het betekenis hebben voor hen die verder zijn gaan graven achter de

letterlijke betekenis en deze hebben kunnen verdiepen.

45. Religie is niet iets letterlijks. Het is een woordkunst en zij die dit niet benaderen in de strenge discipline van ascetisme zullen in al haar valstrikken terecht kunnen komen.

46. Aholiab, de zoon van Ahisamach, werd genoemd als van de stam van Dan, een grafeerder, handwerker, en wever. Achisamach betekent 'mijn spiegeling helpt mij', als een beeld van het nut van de dualiteit. Aholiab betekent 'de hemelse tent', wat een beeld is van de diepte, het terugkeren tot de 'moeder' van alle dingen.

47. De Germaan kon alleen van de bron van kennis drinken als hij het lagere zicht van het ego zou opgeven, zijn drogbeelden, zoals ook Yeshua sprak dat indien uw zienswijze u tot zonde zou verleiden, neem het uit en werp het van u.

48. De Witi waarde in het paradijs is de waarde van het loslaten tot de vergetelheid.

49. De mens gaat de vergetelheid in door de bron van het niet-bestaan, omdat er nu eenmaal maar weinig van de mens daadwerkelijk bestaat. De mens wordt in het drogbeeld van het bestaan gehouden.

50. In het proces van leegmaken is het belangrijk op zoek te gaan naar de hemelse verhoudingen. Alles kan een medicijn of vergif zijn afhankelijk van de mate waarin je het gebruikt. Je mag er niet teveel of te weinig van gebruiken. Je moet zoeken naar de heilige hoeveelheden en de heilige verhoudingen, de heilige combinaties.

51. Het gaat om het vinden van de heilige balansen. In plaats van altijd maar te vechten tegen bepaalde problemen is het soms beter jezelf af te vragen : Wat kan ik toevoegen ? Waar moet ik meer van nemen, en waar moet ik minder van nemen ? Alles

doormeten is dus van belang, de juiste, heilige waarden te kennen. Doe je dat niet, en ga je vechten als een blinde vuistvechter, dan zal dat vaak water naar de zee dragen zijn.

52. Neem van alles maar een heel klein beetje. Dan is het medicijn. Niet teveel, en ook weer niet te weinig. Soms moet je aanvullen. Het pad toont zich vanzelf. Blijf nergens te lang rondhangen, maar ga ook niet te snel weer weg. Dat is iets wat de mens moet leren. De mens moet gevoelig worden voor de heilige hoeveelheden, de heilige verhoudingen. Wat is diepte ? Moet dat met alles ? Nee. Diepte is een pad, dus het slaat heel veel over. De meeste dingen raakt het maar heel licht aan omdat het niet belangrijk is. Diepte gaat daar naartoe waar het belangrijk is, en negeert de rest.

53. Diepte betekent dus niet overmatig open, maar meer gericht open, op de juiste plaats. Ga dus niet te diep en blijf ook niet te oppervlakkig met alles. Ontdek de juiste diepte, de juiste mate, de juiste verhoudingen. Weet wanneer je naar binnen en naar buiten moet en hoe lang, en hoe diep.

54. Als je van iets de juiste mate hebt gevonden, dan kun je het draaien en veranderen.

55. Alles is medicijn als je er de juiste mate van hebt gevonden. Buiten de juiste mate is alles vergif. Ook het goede is vergif als je er teveel of te weinig van gebruikt. Overmaat is nooit de weg, en ook zuinigheid niet. Gierigheid heeft nog nooit een mens geholpen, maar overdaad schaadt ook. Het medicijn is dus een pad van uitbalanceren. Dit gaat ook door vraagstelling, door openheid, zoals het vragen : 'Waarvan moet ik verminderen ?' en 'Waarvan moet ik vermeerderen ?' Het kan soms helpen deze vragen meerdere keren te stellen, totdat de vraagstelling ook echt tot je doordringt en je zintuigen daarvoor openen. Zo kun je jezelf afstemmen. Deze vragen mogen zo in overdenking komen, in toetsen en aftasten.

56. Zo mag de mens leren doseren.

57. De hemel en de heilige vergetelheid is gewoon bewustzijn, en dat kan in het begin pijn doen, want eerst ga je allemaal zien wat fout is. Sterker nog : de hemel is meer lijden. Het lijden is voor de heiligen om verder te komen, dieper te gaan. Laten we hierin niet te absoluut worden. Het lijden is een verhaal. Het is metaforisch. Lijden is bewustzijn.

58. Het lijden van de heiligen is lang en diep, en weegt niet op tegen de eeuwigheid. Het lijden is geen doel op zich. Dit wil overigens niet zeggen dat de slechten niet zwaar geoordeeld worden. Ze veroordelen henzelf, en de vraag is in hoeverre het echt is en in hoeverre het slechts een spiegeling is. De vraag is in hoeverre het slechte echt daadwerkelijk bewustzijn en leven heeft.

59. Het lijden is het medicijn, niet de gewitte graven van de farizeeën.

60. We kijken naar het neergaan van de golven, en dan komen ze weer op. We blijven kijken naar het geheimenis van de hemelse zee.

61. Waar de mens gedwongen werd naakt te worden voor de markt gaat nu een doek over. Waar de mens werd gedwongen te spreken is nu stilte, een gesloten mond.

62. Waar de mens ontdaan werd van zijn huid groeit nu weer een nieuwe huid.

63. Na de dood is het leven afgelopen, stelt het oervlees. Het komt nooit meer terug. Het is voor altijd afgelopen. Dit brengt natuurlijk zwaar leed tot zielen.

64. In ijsgebied verkeert het oervlees, in sneeuwbossen.

65. Denk je in : de mogelijkheden voor dit beest als een mens voor eeuwig moet sterven. Dat betekent dat dit beest de totale, maar dan ook de totale macht krijgt over zo iemand, over de stoffelijke resten, want er is geen hiernamaals.

66. De ziel wordt zo geheel bezit van dit beest, en heeft zo totaal geen rechten meer. De ziel was gemaakt om eeuwig te leven, eeuwig door te leren, en dit alles haalt dit beest plotsklaps weg.

67. Het is voor het beest. Dit beest kan het namelijk goed gebruiken. De totale dood is hun brood. Weg is weg. Dit geeft hen dus een enorme kracht, waardoor het tijdelijk machtige beesten zijn.

68. Het blokkeert de mens verder te laten leren. Dit doen ze dus eigenlijk zichzelf aan, en daarom leiden beide wegen tot de dood. Zij die een mens een eeuwige hel of een eeuwige dood aandoen, zomaar als een dogma, die zullen hierdoor sterven op den duur.

69. Ook de eeuwige hel leidt tot de eeuwige dood. Tijdelijk hebben ze daar even zware kracht door en zijn het zulke grote roofdieren.

70. Denk je eens in dat monster tegen te komen in een besneeuwd bos, in een ijsgebied. Daar kun je niet tegenop. Je moet rennen. Hij wil je dood hebben, want hij leeft van de dood. Hij wil uiteindelijk zelf ook dood.

71. Hij wil de eeuwigheid niet. Dat is te gevoelig voor hem, dan moet hij te diep. Dat wil hij allemaal niet. Hij wil kort leven en de baas zijn. Hij wil handel voeren, opdat het hem niet te dichtbij komt.

72. Het eeuwig leven is te zwaar voor hem. Dat wil hij niet. Dat kost teveel moeite. Hij wil die prijs niet betalen.

73. Dus is hij machtig, gehaat, gevreesd, en

daardoor ook geliefd.

74. De mens houdt van degene die hem martelt, anders zou de mens nog meer gemarteld worden. De mens sluit zich hierom aan bij datgene wat hem martelt.

75. De mens houdt van dit beest, in de hoop dat dit beest hem dan met rust laat. De mens probeert het beest gunstig te stemmen. De mens brengt zo grote offers tot het beest, en wordt zo een fundamentalist.

76. Dit beest leeft van de dood. Het raadsel van het fundamentalisme kwam gevaarlijk dichtbij.

77. Kijk daarom naar de golven die zeer diep naar beneden gaan, en dan komen de golven weer op. Het gevecht met het beest van het oervlees is een gevecht met de zee. Alleen educatie gaat je erdoor heenhelpen. Wegrennen en leren. IJzer met handen breken kun je niet.

78. De wereld wordt in de winterdroom gehouden, en het is slechts een allegorie. Je kunt het sterven en opstaan niet forceren. De natuur gaat haar eigen weg. Waarvan is het een allegorie? Het betekent dat er ergens een ander leven is wat is vergeten. De mens is zo opgegaan in zijn eigen realiteit dat er zulke harde vuistregels om hem heen zijn van de eeuwige dood. Het is iets symbolisch. Letterlijk is het slecht en heeft het geen waarde, maar symbolisch heeft het een diepe geestelijke betekenis. Alles moet namelijk volledig sterven om nieuw leven te brengen. De mens moet door dit gat heen van de eeuwige dood.

79. Eeuwig moet dus vertaald worden als volkomen, als een zinnebeeld van de bodemloze diepte van het bestaan waarin je een nieuw leven ontvangt wat eerst verloren was gegaan.

80. Dit alles is ten doel om het verloren kind te vinden, oftewel de kennis die men altijd voor je

achterhield in deze realiteit.

81. Er is veel verloren kennis nodig om het eeuwig leven te vinden, het leven aan de andere kant van de omheining.

82. Er is een medicijn van volkomenheid, van context. In de diepte is dit dus een begrip van gelijkheid en verzoening. Iets is kwijtgeraakt en daardoor moet het ego, oftewel de onwetendheid, wat in de weg zit eerst 'sterven'. Kom je er te dichtbij, dan zal het je aanvliegen. Je kunt er alleen kennis over vergaren.

83. Het is het raadsel van de context. Het verbindt twee werelden aan elkaar. Het is verbonden aan de geestelijke zee, van het neerdalen en opkomen van de golven.

84. De geestelijke oorlogsvoering is de kunst door diagnose te komen tot het medicijn, wat zich diep in het probleem zelf bevindt.

85. De geestelijke oorlogsvoering vertaalt door het gebruik maken van symboliek het letterlijke tot het allegorische.

86. Alles wat zich herhalend rondom de mens afspeelt is allegorie wat tot nut gebracht mag worden. De mens mag voorbij het duistere dogma van de eeuwen gaan, over het hek heen klimmen, terug tot de geestelijke schoonheid van de bron van alle dingen.

87. Het vraagstuk van de esthetiek, oftewel de wijsgerige en ethische discipline en leer van kunst en schoonheid, mag zo ook rust vinden in die gedachte.

88. De mens mag komen tot de geestelijke schoonheid door alles heen die geopenbaard wordt in de context, in het medicijn.

89. Zo rijst het beest dan wel eerst heel hoog en dreigend, maar als dan het werk van verzoening is volbracht, dan zal het beest opgelost worden in het geheimenis van de golven.

90. Het medicijn is het slot van een langdurige legende wat we door de geschiedenis heen gezien hebben.

91. Leer dit medicijn te gebruiken en leer het aan anderen door te geven mocht de gelegenheid daartoe zich voordoen.

92. Weef de nachtmerries tot dromen door het medicijn. Zij ontmaskeren niet alleen de religies, maar zij verzoenen de religies ook door de context.

93. Alleen de baarmoeder kan het gevallen gat opvullen.

94. Het beest is in die zin de aankondiging van het herstel van het vrouwelijke, en van de openbaring van het vrouwelijke geheimenis.

95. Het beest verdiept, als het machtige geheimenis van de zee-diepte. Zij heeft jongen, dus kom niet dichtbij, maar leer en leef. Het is een bepaalde droom, dus je zult er eerst voor in slaap moeten gaan. Hier wordt alles alleen maar bereikt door slaap. Het is een eeuwige slaap met eeuwige dromen, en de mens gaat van droom tot droom. De ene droom is een sleutel tot de andere.

5.

Het geheimenis van de witte bloemen

1. De ontwakning van de eeuwenoude brug is een belangrijk evenement in de openbaring van de kennis van de hemelse natuur.

2. Het is de ontsluiting van de natuur.

3. Het is altijd weer anders dan mensen zeggen, Het begint altijd in je hoofd te draaien, En dan weet je het niet meer.

4. Door het dal van de bloemen velden komen wij tot de gelijkenissen.

5. Zo kan er een waarlijk contact ontstaan, en zo kan men ook daadwerkelijk dingen afsluiten.

6. Witte bloemen struiken groeien rondom de herinneringen, wat een boodschap van hoop is voor het traumatische geheugen, een boodschap van herstel.

7. In het geheimenis van de witte bloemen is de witte bloem als een slaap die een subtiele droom ontvangt, als een druppelende ontwakning.

8. Ze slapen als een witte bloem, terwijl een droom zo diep in hun harten valt. Het is een druppel van bewustzijn.

9. Zo ver weg in de verte proberen ze het te vangen, maar ze vallen dieper weg. En het is alsof het honderd jaren duurt om weer op te staan, om nog een poging te doen om de druppel van het bewustzijn te vangen, maar ze falen weer, en vallen zelfs dieper.

10. Nu is het alsof het duizend jaren duurt voordat ze een nieuwe kans krijgen

Het is als een nieuw medicijn,
Ze weten niet meer waar ze zijn,

Hier begint een andere droom.

11. Het is vreemder dan ze zich konden voorstellen,

Je weet nooit wanneer je echt wakker bent,
Wanneer Zij in de buurt is, realiseren ze het niet,
Ze zijn ver weg.

12. Zij is een genezer, een jager,
Zij is de Heerin van slaap, van het medicijn,

Waarheden met een paar druppels van leugen.

13. Het dogma van geld in het rijke westen, in het kapitalisme, alsof geld het paradijs en het eeuwig leven kan kopen, als een illusie, regeert over de gehele wereld.

14. Veel hebben is voor veel mensen de weg tot geluk. Het dogma valt bijna niet weg te branden. Ook voor veel religieuzen gaat geld goed samen met religie.

15. En voor atheïsten is het alles wat ze hebben. Het zijn materialisten. Ook dit is een duister dogma waar geestelijke mensen niet vrolijk van worden, want zij weten dat het een vernietigende leugen is. Maar het valt maar niet weg te boenen, maar in het geestelijke krijgt het diepere betekenis.

16. Zie al die rijken gaan tot dit witte gat, dit witte ravijn, waar zij zich instorten allemaal voor geld. Het heeft een diepere betekenis.

17. Grote stoeten van monniken storten zich al zingend in het ravijn.

18. Je gaat aan dit raadsel kapot totdat het je doet ontwaken.

19. De rijke waant zichzelf onafhankelijk door zijn vele geld. Hij kan er alles mee doen. Het is een grote illusie, en ja, hij heeft in principe niemand nodig door al zijn vele geld. Hij kan alles kopen. Zijn geld doet alles voor hem. Hij heeft geen

mensen boven zich. Hij is de bovenste baas. Hij hoeft niet te doen wat andere mensen doen. Hij is vrij.

20. Het aardse 'meeste stemmen gelden' is een drogbeeld. Want als de meerderheid slecht is, dan gaat zo het slechte heersen.

21. Men kijkt ernaar als naar een geheimenis. Ze offeren zichzelf op, maar waaraan? Als de context spreekt moet al het eenzijdige hier aan afsterven.

22. Ze hebben geen bewijs, maar het is een geloof.

23. Ik houd daarom van de heilige vreze als van mijn partner. Zonder de heilige vreze kan het ego niet sterven. Zonder de heilige vreze is er geen volkomen afzondering en is de mens blind.

24. Het ego moet ontmaskerd worden.

25. Ik houd van de heilige vreze, zoals ik van het geestelijke visnet houd. Ik heb de tucht lief, als mijn partner. Het houd mij waakzaam.

26. Het geheim van het hemelse medicijn leidt tot het water, tot de vis.

27. Het is een parel waar je alles voor moet verkopen.

28. De mens heeft het materialistisch en letterlijk opgevat. Deze geheimenissen zijn nog niet uitgelegd.

29. De letterlijke, materialistische vorm is natuurlijk verwerpelijk, maar het zijn allegorieën met een hogere betekenis. De mens moet klaarkomen met deze geheimenissen.

6.

De mens in Siberische ballingschap

1. Het was bedtijd voor een klein meisje. Haar vader was haar een verhaaltje voor het slapen gaan aan het voorlezen. Opeens werd er geklopt en er kwamen mannen binnen die het hele huis overhoop haalden, en toen arresteerden ze de vader van het meisje. Het waren geheime agenten. En toen ze hem de deur uitleiden riep hij naar het kleine meisje : "Ik kom wel weer terug, want ik ben onschuldig. Dan zal ik het verhaaltje voor je uitlezen." Het kleine meisje groeide op, wachtende op haar vader. Ze werd volwassen terwijl ze wachtte op haar vader, en zelfs toen ze een oude vrouw was geworden wachtte ze nog steeds.

2. Het is een droevig verhaal wat er gebeurde tijdens het regiem van Stalin in Rusland. Stalin betekende de man van staal. Het dodenaantal tijdens zijn regiem ligt veel hoger dan dat van Hitler. Daarom wordt hij weleens de dubbele Hitler genoemd, of Hitler was maar een halve Stalin. Er werden geen andere goden geduld dan Stalin zelf. De priesterorde werd omgebracht. Religie werd geheel uitgebant. Ook politieke tegenstanders werden uit de weg geruimd of verbannen naar oorden van dwangarbeid, en het volk werd tot slavernij gebracht. Alles werd bezit van de staat, het collectief. Persoonlijk bezit was verboden. Zelfs een vrouw en een huis waren geen persoonlijk bezit, maar van de staat, van het collectief. Zij die zelf land bezaten, zoals land-eigenaars, werden bestempeld als 'vijanden van de mensen'. Alles was door, voor en van de staat. De mens leefde in slavernij tot de staat. Het individu bestond niet meer. Stalin was de almachtige, en werd als god vereerd. Alles wat anti-Rusland was moest vernietigd worden, en ook alles wat anti-Stalin was. Stalin was de wet. Mensen waren bang dingen van de tegenrevolutie in huis te hebben, want ze wisten waar dat toe kon leiden.

3. Stalin was te grof en te fanatiek, zonder nuance,

wat ook gesteld werd door zijn voorloper, Lenin. Stalin nam de macht over, maar het is een allegorie. Stalin werd vereerd als een Russische Christus, ook veelal vanuit angst. Niemand wilde naar Siberië getransporteerd worden. Dat kun je vergelijken met de angst naar de hel getransporteerd te worden. Stalin had zoveel macht vanwege angst. Ook de hedendaagse medische, psychiatrische en voornamelijk tandmedische dictatuur is stalinistisch. De mens is niet meer van zichzelf. Het individu is verboden. De mens is slaaf van het instituut. Ook de kerken zijn min of meer stalinistisch. De mensheid ontkomt niet zomaar aan het stalinistische geheimenis. Zo is er een lage Stalin en een hoge Stalin. De materialistische, letterlijke, legalistische Stalin moet overwonnen worden en de poëtische Stalin moet begrepen worden.

4. Stalin geeft niet mee. Het is staal. Hetzelfde geldt voor Hitler en Mao. Zij hebben te snel naar de kroon gegrepen. Zij hebben het lijden veracht en de heilige vreze. Zij zijn niet voorzichtig geweest.

5. Stalin versloeg Hitler. Het was het einde van Nazi Duitsland, maar nog maar het begin van een stalinistische wereld. Een heleboel mensen ontgaat dit, en denken dat de wereld toen werd bevrijd, maar de geesten van de man van staal namen de wereld in. Na Hitler kwam Stalin. Dit vertaalde zich in een medische dictatuur die zijn weerga niet kende.

6. Nu is het een feit dat de hele wereld gedestaliniseerd moet worden. Het Stalin geheimenis moet verstaan worden.

7. Er werd een beeld van het beest gemaakt, en dat beeld was nog wel veel erger : de medische Stalin. Ze moesten en zouden nu ook binnendringen in de monden van de mensen. Zo konden ze de mens oraal verkrachten om de mens nog meer monddood te maken. Dit zijn allemaal vormen van materialisme. Zij houden de ziel ten onder in de eeuwige dood. Ze gaan enorm diep in de filosofie

van het materialisme, als een geloof. Ze zijn dronken. Iedereen die dieper is gegaan dan hen ziet dit.

8. Ze hebben een gebrek aan geestelijke oorlogsvoering. Ze redeneren alles weg wat ze niet willen weten, maar vertonen geen tekenen van verlichting. Het zijn vaak stugge mensen die in cirkels praten. Ze vertonen geen tekenen dat hun hogere zintuigen werken. Het is horizontalistisch gezwam. Ze hebben zich verschillende meters boven anderen gezet. Zij hebben altijd gelijk, maar zijn net zoals de rest. Het zijn maar mensen. Ze zijn gewoon stalinistisch die een ander individu niet erkennen, alleen henzelf. Het is pure persoonsverheerlijking : henzelf. Zij wanen zichzelf Stalin.

9. Mao was de Chinese Mozes, hoewel zwaar bedrieglijk, die het volk zou leiden tot het communistische paradijs. Dit hield in dat alles van het collectief zou worden.

10. Het kan op twee manieren tot drogbeeld worden : door materialisme en door nationalisme.

11. Het materialistische westen waar de medische dictatuur heerst is gericht op winst en niet op waarde. Zij hebben een beeld gemaakt van het beest, wat nog wel erger werd. Ze roofden de kroon van Stalin om het zelfs tot een erger drogbeeld te maken. Maar de mens moet weer terug naar het principe van waarde. De mens moet terugkeren tot de diepte van het Oosten, om zo de sleutels te ontvangen om de oorspronkelijke Westerse natuur te herstellen.

12. Het is een Betelgeusisch geheimenis. In de diepte van Oan, het paradijs, de heilige slaap, ontstaat er een droom.

13. De mens moet terugkeren tot de bron. De vrucht moet afgeschild worden.

14. Alles moest buigen voor het beest. Iedereen moest het merkteken ontvangen. Nee, de mens is nooit uit de tweede wereldoorlog gekomen. Hitler werd vervangen door het Stalin geheimenis.

15. De dood is slechts een illusie, een symbool, van onderscheiding, waardoor alles op zijn plaats valt en alles wordt opgelost.

16. Stalin is een allegorie van de voleinding van de wereld, van een tijdperk.

17. In de rivier de Lena in Siberië werden wij verdrinken door het medische systeem, werden wij een nummer.

18. Wij werden als lagere klasse bestempeld die de hogere klasse moesten dienen.

19. Maar wij werden uit de rivier genomen.

20. Het geheimenis moet begrepen worden.

21. Lenin riep de lagere klasse uit tot staat, wat ook het model van de Efeze brief is. De eersten zouden de laatsten zijn.

22. De mens moest ontwaken tot de hogere betekenis. Het was slechts een allegorie.

23. De mens moest komen tot een diepere exegese, een diepere uitleg van het Woord van de geschiedenis. Dit was allerm minst een heilig woord, eerder het tegenovergestelde, maar de mens moest de symbolische waarde leren kennen. Het was een ontmaskering en een openbaring.

24. Ragnarok's ijs was zo diep gegaan en zo koud geworden dat het overschakelde tot Ragnarok's nacht, waar donkere raadselel heersten. Deze nacht zou eindigen in bloed.

25. Mao zag het beloofde land, maar zou het zelf niet binnengaan. Het kon namelijk niet op een letterlijke, materialistische manier binnengegaan worden. Eerst zou het ego moeten sterven, onderscheiden moeten worden, door de diepere exegeese.

26. De stelling dat de mens nog steeds in de tweede wereldoorlog leeft wordt bevestigd door de koude oorlog die ontstond toen Hitler werd vervangen door Stalin.

27. Het ijzeren gordijn werd gebouwd waardoor het communistische oostblok werd gescheiden van het kapitalistische westen.

28. De koude oorlog betekende de gewapende vrede. Ook nu het ijzeren gordijn is gevallen is geen bewijs dat het ijzeren gordijn daadwerkelijk is gevallen.

29. Het kwam tot de aarde kwam, maar het werd niet door de mensheid begrepen. Ze namen het letterlijk en materieel. Het ijzeren gordijn is helemaal niet gevallen. Er is nog steeds een ijzeren gordijn tussen de medische stalinistische dictators en de lagere klasse die geheel door hen uitgemolken wordt.

30. Als de mens de betekenis er niet van kent zal het niet gebeuren.

31. Het ijzeren gordijn van het ego moet vallen, het ijzeren gordijn van de onwetendheid.

32. Het was de muur van het paradijs, van het beloofde land.

33. De mens leeft nog steeds in de tweede wereldoorlog, de mens leeft nog steeds in Siberische ballingschap. De mens leeft nog steeds achter het

ijzeren gordijn. De mens leeft nog steeds in het Ragnarok. De mens zal het raadsel moeten begrijpen.

7.

Het verloren varken

1. Ze bouwden een beeld van het beest erger dan het beest zelf. Het beeld van het beest wat ze maakten was een soort zwart gat.

2. Het kan optreden als een mens onder gehele controle is gekomen van zijn ontvoerder, en aan de ontvoerder afhankelijk is geworden.

3. De mens ontwikkelt sympathie voor zijn ontvoerder omdat dat het enige is wat hij heeft, en de ontvoerder hem in leven houdt.

4. Dit kan zelfs tot een liefdesrelatie uitgroeien, allemaal door angst en dankbaarheid voor leven. Zo worden veel mensen in slaap gehouden opdat ze niet zullen ontsnappen.

5. Communisme is een metafoor voor gelijkheid, zorg en context. Kapitalisme is een metafoor voor oniekheid, creativiteit en het overwinnen van het lagere ego. Er is dus heilig communisme en heilig kapitalisme die in balans moeten komen.

6. Communisme is een principe van geestelijke oorlogsvoering, geen politiek. De mens zelf is de staat, stelt Lenin.

7. Het individu is ook het collectief. Dit zijn Efezische principes waarin de mens in God boven alle overheid en macht is gesteld, opdat de scheidingsmuur is verbroken.

8. Lenin sprak dat iemand die zich bewust is

geworden van zijn slavernij en strijd voor de bevrijding nog maar een halve slaaf is vanwege de ontwaking.

9. Het is de overgang van winst tot waarde, die strijdt tegen de religieuze waas die mensen tot slaaf houdt.

10. Zo komt de mens van een geloof in een leven aan de andere zijde tot een strijden voor een leven aan deze zijde.

11. Hij stelt dat de bezetters komen met geloof in een hiernamaals opdat de slaven in een roes raken hierdoor en niet strijden voor hun bevrijding in het nu. Religie is het opium van de mens. Hij stelt dat religie een vooroordeel is. Hij roept de arbeidende mens op om te volharden in het arbeiden, want de arbeidende mens zal overwinnen, wat ook weer een hele apocalyptische stelling is. De arbeidende mens zal de economische slavernij, die de bron van de religieuze waas is, verbreken.

12. Het gaat om de economie van de natuur. Lenin is enorm voorzichtig met godsdienst. Hij stelt dat het is ontstaan in de onderdrukking van de lagere klassen.

13. Ook ziet hij het als een middel van kapitalisme, wat ontstaan is op de basis van kolonialisme wat monopolisme voortbracht.

14. De heilige waarde is het enige wat de mens uit kan leiden. Daarom moet de mens de heilige waarde ontvangen.

15. Er is een wereld van verschil tussen kennis wat op winst gebouwd is en kennis wat op waarde gebouwd is.

16. Religie is dualistisch. Religie wordt gemaakt door de werkende klasse, de onderdrukte klasse, om te kunnen overleven, maar religie wordt ook

gemaakt door de heersende klasse, om de onderdrukte klasse in slaap te houden. Daarom moet het mes voorzichtig snijden.

17. We moeten de negenennegentig varkens achterlaten om het verloren varken te vinden.

18. De mens moet zich uitstrekken tot de heilige vergetelheid waarin het altijd meerwillende ego uitgeblust wordt. Hiervoor moet de mens strijden, filosoferen, onderscheiden. Dat is het geestelijke visnet.

19. Marx stelt net als Jezus dat het vleeselijke huisgezin opgeheven moet worden, want vleeselijke ouders buiten hun kinderen uit door het kapitalisme, en kinderen worden zo geofferd aan de bourgeoisie.

20. Marx stelt dat het een misdaad is, en dat deze uitbuiting opgeheven moet worden. Marx stelt dat de gehele opvoeding verrot is, ingesteld door de maatschappij, door de verhoudingen die de ouders hebben met zulke instituten, en het school systeem is hierdoor ook een drogbeeld.

21. Marx is er misselijk van, omdat hij ziet dat het allemaal door de kapitalistische markt is gekomen. De kinderen worden tot koopwaar en tot arbeidsmiddelen gemaakt. Ook walgt hij ervan dat ook de vrouw tot productie-middel is geworden, en stelt hij dat er gelijkheid dient te zijn.

22. Lenin stelde dat het om de juiste schakel voor het juiste moment ging, als de leerregel van prioriteit.

23. Men moest dus vasthouden aan de leerregel van de geleidelijkheid, en niet teveel hooi op de vork nemen. Men begint van onderen af aan, en werkt zich zo op.

24. Lenin stelde dat de kapitalistische landen elkaar uitbuiten, omdat dat hun aard is, altijd maar weer,

en dat ze elkaar zullen opvreten, en dat zo alles in de maalstroom van de wereldrevolutie wordt meegetrokken.

25. De leerregel van de ongelijkmatige ontwikkeling van het kapitalisme was dus dat het kapitalisme zichzelf zou opvreten.. Dit is dus een soort ouroboros principe : het beest die zijn eigen staart eet, oftewel de zelf-verslinder, wat toont dat het kwaad nooit zal kunnen blijven bestaan.

26. Daar waar men stopt met ontleden ontstaat kapitalisme.

27. Er moet een beroep gedaan worden op het geheugen en er moet creatief mee aan de gang worden gegaan. Ook het trauma is ergens goed voor geweest. De ontleding geeft weer hoop.

28. Alles past ergens in, zolang er maar diep genoeg wordt gegaan. Oppervlakkigheid is de aankondiging van de dichtgroei. Dat is een moeras.

29. Arbeid leidt dus ook weer tot rust, en vanuit de rust komt er weer arbeid.

30. Door volharding en geduld hierin ontstaat de wedergebondenheid.

31. Dit is de bedoeling van het geestelijke visnet, dat het leidt tot de ontleding, en zo tot de context. De context geeft rust en overzicht, maar laat nieuwe taken zien, en laat de geestelijke oorlogen zien.

32. Het is de enige weg door de verschrikking van deze kapitalistische, stalinistische aarde. Hierdoor ontstaat een nieuw volk, niet in kwantiteit maar in kwaliteit, niet in winst maar in waarde. De geestelijke ontleding schept zo een nieuwe wereld.

33. Hegel stelt, waar Marx ook over verder gaat, dat kwantiteit (de voedingsbodem van het kapitalisme) bij toename en afname op bepaalde knooppunten (zoals vriespunt en kookpunt) sprongen van

kwaliteit maakt. Hier verandert kwantiteit dus in kwaliteit, zodat het kapitalisme wordt teruggedrongen.

34. Marx was min of meer een Hegeliaanse filosoof, die de filosofie van Hegel zowel uitwerkte als bekritiseerde.

35. De Duitse filosoof Hegel was dus als de geestelijke of filosofische vader van Marx, en dus een belangrijke bron van Marx die de grotere context zou kunnen laten zien van het werk van Marx.

36. Hegel stelde dat het universum zich ontwikkelde en bewustzijn vormde door de zogeheten dialectiek, door de driehoeksverhouding van stelling, tegenstelling en samenstelling. Er zou dus geen bewustzijn mogelijk zijn als iedereen op dezelfde manier zou denken.

37. Hegel stelde ook dat elke leugen en verkeerde, bloederige beweging in de geschiedenis zijn eigen al dan niet abstracte kern van waarheid had waarnaar gezocht moest worden, onder het mom van leer op een intellectuele manier van de vijand.

38. Hegel stelde ook dat in de context van het kapitalisme van meester-slaaf die verhouding een illusie is.

39. De slaaf, of arbeider, is afhankelijk van zijn meester of werkgever, maar ook het omgekeerde is waar. In die zin is dus de verhouding meester-slaaf een illusie omdat de meester ook weer een slaaf is van de slaaf, omdat hij er afhankelijk aan is.

40. Verlaagt hij het loon van de slaaf of arbeider, dan kan de slaaf of arbeider ook minder van hem kopen, wat weer verlies oplevert voor hem.

41. Zo moeten we dus goed kijken naar de ketenen waar we aan vastzitten. Zijn het wel daadwerkelijk

ketenen ? Degene die de keten vasthoudt is er zelf ook door geketend. Het is dus wederzijds, en daarom is de slavernij of het gevangenschap niet absoluut.

42. Dit is ook de zwakke zijde van de kapitalist. Het kapitalisme zal dus vroeg of laat instorten.

43. Hegel stelde dat zowel het zelf als het andere niet slechts bestaan in onmiddellijkheid, maar ook in bemiddeling.

44. Daadwerkelijke onmiddellijkheid, het plotselinge, is een illusie, want hij stelt dat het gevoeligheid is. We komen er pas daadwerkelijk mee in aanraking in ons bewustzijn als we er gevoelig voor worden, terwijl het al lang om ons heen zou kunnen zijn geweest. De schijnbare onmiddellijkheid is wanneer we het zelf opmerken. Die gevoeligheid vertaalt zich dan in een gebeurtenis. Gebeurtenissen zijn dus niets anders dan bewustwordingen. Dat hoeft dus nog niet de volle waarheid te zijn, want het kan ook een abstractie zijn.

45. Hij stelt dat het zelf in stand gehouden wordt door het nu, maar dat het nu dus geen onmiddellijkheid is, maar een bemiddeling. Er is namelijk gevoeligheid gekomen. Het nu ontstaat door een zekere samenwerking, iets universeels. Zo kan er een nieuwe zintuiglijke zekerheid komen.

46. Hij stelt dat het gevoelige iets universeels is, en dat het als zodanig uitgedrukt wordt, en we zeggen niet wat we bedoelen. Taal is alleen maar iets wat uitdrukt, maar kan nooit volledig overbrengen wat er bedoeld wordt. Daarvoor is het te ingewikkeld.

47. Hij stelt dat het universele de waarheid is van het object, dus het object herbergt de waarheid in de kern, maar niet als een onmiddellijkheid. Er is namelijk ontkenning en bemiddeling nodig. Het 'nu' en ook het 'hier' zijn dus in principe totaal leeg en

onverschillig. Dat is dus het ware leven helemaal niet.

48. Hij stelt dat de gehele context van zintuiglijke zekerheid, als geheel, op waarde geschat moet worden, en als kern waargenomen dient te worden, en niet langer gezien mag worden als een moment van zintuiglijke zekerheid. Het gaat dus om het geheel, niet om het nu. Het nu is een illusie, een abstractie. De onmiddellijkheid bestaat zo alleen nog maar als een relatie, en omzeilt het 'hier en nu'.

49. Het 'nu' is weggesijpeld, doordat het ontleed werd.

50. Het 'nu' is dus eigenlijk een allegorie van het zintuiglijke. Dieren zijn niet van deze wijsheid uitgesloten zijn, en zij zijn juist veel dieper ingewijd hierin, want zij blijven niet bij de zintuiglijke objecten stilstaan alsof die objecten in zichzelf bestaan. Zij zijn wanhopig over de realiteit van deze dingen, in de totale zekerheid dat deze dingen absoluut waardeloos zijn. Zij helpen zichzelf en vernietigen de zintuiglijke objecten, en de gehele natuur verheugd zich wanneer deze geopenbaarde geheimenissen getoond worden over de zintuiglijke objecten, stelt hij.

51. Hij stelt dat er niet gezegd kan worden wat er bedoeld wordt, omdat het object ontoegankelijk is voor de taal van het bewustzijn, dat wat universeel is. Hij stelt dat het een onmogelijkheid is. Hij stelt dat de spraak een hogere natuurlijke eigenschap bezit die onmiddellijk elke betekenis omdraaid om er iets anders van te maken, zodat de mens alleen door ervaring leert wat in feite de waarheid is van de zintuiglijke zekerheid. Hij stelt dus eigenlijk dat het Woord niet goedkoop is, en niet materieel. Het Woord is abstract om elke betekenis om te draaien zodat de mens er niet zomaar mee weg kan lopen. Het is dus een soort beveiliging. Hij stelt dat de mens niet het onmiddellijke moet kennen, maar moet leren waarnemen, leren onderscheiden.

52. Hij stelt dat de onmiddellijkheid nooit tot de waarheid komt, want het gaat om het universele. Zodra een object beweegt ontvouwt het zichzelf, worden de momenten getoond. Het laat een bepaalde context zien, het universele. Hierin is alles inbesloten. Het object ontkomt daar niet meer aan. De beweging is dus de sprekende, de onderscheidende. Ook laat het object zo alle tegenstellingen zien, en de samenstelling, in de dialectiek. In de beweging zien we het essentiële en het niet-essentiële. Het kaf groeit op met het koren.

53. De weelde van de zintuigelijke kennis ligt in de ontleding, de waarneming, de onderscheiding, en niet in de zekerheid van de onmiddellijkheid. Hij toont dus eigenlijk aan dat de mens wat stappen moet terugnemen, want de mens is gevangen in de onmiddellijkheid en kan zo niet onderscheiden waar het op aankomt. De mens wordt voortdurend bedot en bedrogen door de onmiddellijke zintuigen. De mens moet weer diepere gevoeligheid ontwikkelen, en filosofisch afrekenen met de illusie van het onmiddellijke. De mens moet dus leren om het 'nu' heen te werken. Het 'nu' temt de mens natuurlijk voor een markt. Het 'nu' probeert de mens dom te houden hiervoor.

54. Hij stelt dat er helemaal geen conflict is, maar gewoon allerlei vormen van uitdrukkingen en verbindingen, en die bedoelen niet wat ze uitdrukken. Het is een bepaalde dans, een bepaalde strategie. De mens mag namelijk het materiele, het onmiddellijke, niet aanraken. De mens wordt erdoor getest.

55. Zoals de dierenwereld moet de mens de onmiddellijke werkelijkheid ontwijken. De mens moet hierdoor een hogere gevoeligheid ontwikkelen voor de universele realiteit. De mens moet het geheimenis van de ontkenning leren begrijpen. Het is een hogere taal, want de lagere taal kan en mag het niet zeggen.

56. Het universum kent dit systeem, en de onderlinge delen worden er niet door aangetast. Het is een heilige, strategische onverschilligheid. Met deze sleutel zou er dus zelfs een hogere Stalin te zien zijn als men de lagere Stalin ontkent. Het is niet goed door de prisma heengekomen. Het was een prisma van onmiddellijkheid waardoor alles verdraaid werd, verborgen werd gehouden.

57. Onderscheiden is de actie van het bewustzijn. Het bewustzijn kan alleen werken door ervaring en tegenstellingen. Het is dus absoluut noodzakelijk voor de mens om door de verschillende tegenstellingen van het leven heen te gaan, anders zou de mens niet eens kunnen leven. Het object is dus altijd het bezit van het universele, van de context.

58. Het object moet dus altijd benaderd worden door het universele, en niet rechtstreeks door het onmiddellijke, want dan valt de mens in een illusie, in een valstrik. Alles is in het bezit van het hogere, van hogere leerregels en hogere principes. De mens moet deze leerregels kennen. De mens moet opgeleid worden in de filosofie, de overlevingsstrategie van het bewustzijn. De tegenstellingen komen namelijk hard op de man af. Het schept absolute chaos en diep leed. Maar de filosofie is hierin een medicijn en een gids.

59. De mens ontwikkelt zichzelf in de tegenstellingen, stelt hij.

60. Het object is volgens hem helemaal geen eenheid. Dat is slechts schijn en bedrog. Maar hij stelt ook dat het object waarheid is, en dat hij het alleen maar verkeerd interpreteert. Hij stelt dat omdat het universeel bezit is moet hij de objectieve kern van het object zien als een commune. Niet het object was foutief, maar zijn zicht erop was foutief, stelt hij. Hij stelt dan dat hij het object moet zien als het vaste, als effectief en definitief, als een contrast

met het andere, als exclusief. Dus dan stelt hij weer dat hij ook niet correct was door het object alleen maar als een commune te zien met anderen en als een samenhang. Hij moet het dus ontleden en zien als een exclusieve 'één', oftewel als een opgebroken eenheid. Het is eigendom wat tegen elkaar verdeeld is, en daarover onverschillig is en het tast elkaar niet aan.

61. Hij stelt dan dat hij niet correct was toen hij het zag als exclusief, iets wat anderen buitensluit, omdat het een bepaalde samenhang had, want het is nu een universeel, communaal medium waarin vele eigenschappen als sensitieve universaliteiten op zichzelf bestaan en anderen buitensluiten wanneer ze vast en definitief zijn geworden, maar echt vast is het voor hem nu ook weer niet, want het is zowel geen eenheid als geen samenhang, maar iets wat daar nog achter ligt. Hoewel het dan weer wel een eenheid is als bezit en vastgesteld door de samenhang met het andere. Wat hij probeert duidelijk te maken is dat het niet om het 'ja' gaat of het 'nee', maar om het 'hoe'. Hij wil nergens in vastgroeien, dat blijkt, en daarom draait hij voortdurend, verandert hij voortdurend, om tot de juiste schakels te komen, in de juiste verhoudingen.

62. Het 'ja' sluit het 'nee' niet uit, en andersom ook niet. Het is een bepaalde samenhang, maar ook weer niet.

63. Hij schetst zo een enorm ingewikkelde filosofische wildernis die de mens moet leren kennen om zo te kunnen overleven en erdoor heen te kunnen komen.

64. Hij stelt dat hij dan een cirkel heeft gemaakt en weer terug is gekomen aan het begin en teruggeworpen is in de kringloop die zowel zichzelf ontkent in het moment als in het geheel, om zo ook weer opgenomen te worden in een groter geheel. Het telkens maar weer afbreken is dus ergens voor nodig, om deel te hebben aan de hogere en grotere

kringlopen van het bestaan.

65. Hij ziet dus deze wielen voor zijn ogen groeien en in elkaar overgaan naarmate hij ze dieper ontleedt en ontkent.

66. Het bewustzijn gaat ook weer terug naar zichzelf, het eerdere, en ervaart dat dan op een hele andere en nieuwe manier. Zo kunnen dus ook de herinneringen genezen worden en worden aangeboort als bronnen van grote, immense, creativiteit.

67. Het laat dan ook zien dat het allemaal bezit is van je eigen bewustzijn, alles wat je hebt meegemaakt. Het is jouw bezit.

68. Het stopt dus allemaal niet bij Marx. Het is pas het begin, en leidt terug tot de Hegel bron. Het danst allemaal op draaiende dualiteit die nooit stopt.

69. De één maakt altijd weer een contrast met het andere. Het is de eigenschap van de één.

70. De contrasten zijn de verschillende onderdelen van de 'één' zelf. Het brengt alleen het zelf met het zelf in verband, en relateert alles. Dit zijn noodzakelijke processen die begrepen dienen te worden. Het kan dus helemaal niet exclusief zijn en anderen buitensluiten, want het is immers de 'één'.

71. Er is dus alleen schijnbaar exclusief. Er worden schijngevechten gevoerd.

72. Het is een bepaalde relatie die nogal ingewikkeld is, en begrepen dient te worden.

73. Er is altijd een 'ja' in het 'nee' en een 'nee' in het 'ja', maar toch ook weer niet. Het hangt helemaal van de situatie af van hoe het draait en in wat voor situatie het terecht is gekomen.

74. Het zijn draaiende filosofische strategieën om in

de wildernis van het leven te overleven. Die wildernis is dus niets anders dan een onderdeel van het zelf.

75. Hij wil ergens naartoe, dus hij moet wel telkens met tegenstellingen aan komen zetten, anders komt hij niet tot de hogere samenstellingen, de hogere mengsels, die belangrijk zijn in de filosofische hormonologie van de mens om te kunnen overleven. Als hij zichzelf dan schijnbaar telkens tegensprekt is dit juist om het te verfijnen. Voor hem staat dit gelijk aan waakzaamheid.

76. Juist door de verscheidenheid van het onderscheiden, stelt hij, en de verscheidenheid van het terugkeren naar het zelf, komt het zelf tot een hogere graad van het tonen dat het zelf een dubbelleven leidt. De waarheid komt zo dichterbij als een steeds grotere, overweldigende verscheidenheid.

77. Zijn filosofie schakelt voortdurend over van belangrijkheid tot onbelangrijkheid, om zo de prioriteiten duidelijk te houden. Hoe belangrijk is iets, en hoe onbelangrijk is iets ? Zo kan alles ook gerelativeerd worden. Het spoelt voortdurend weg van de bron en terug tot de bron om zichzelf zuiver en veilig te houden. Niet alles wat gebeurt is belangrijk, en niet alles wat gebeurt is onbelangrijk. De mens moet leren herkennen, leren waakzaam zijn.

78. Als iets vast is of wordt dan onderscheid het zich van het andere, maar kan overleven juist door dit contrast. Het vaste laat de bron zien van het object.

79. De mens moet leren onderscheid te maken tussen het abstracte en het concrete en zich altijd afvragen in hoeverre iets abstract is en in hoeverre iets concreet is.

80. Het negatieve is verbonden aan het abstracte en het bewustzijn zal eenzijdige concepten ontkennen

en abstract maken. Maar de positieve betekenis is de samenhang en dit is de bron van beide tegengestelden.

81. De verschillen zijn oppervlakkige, verdwijnende, momenten, maar zonder dat zou het bewustzijn niet kunnen bestaan.

82. Het realiseren van kracht is ook het verlies van realiteit. De kracht verandert namelijk door het realiseren ervan.

83. Eenheid is een moment van vervreemding. Een mens raakt in zichzelf, in zijn gedachten, verzeild en komt zo tot de vervreemding. Als het zelf gelijk wordt aan het zelf dan vervreemd het, maar tegelijkertijd strijdt het tegen de vervreemding, en wordt zo eenzijdig, zodat het daardoor nog meer vervreemd.

84. Hij stelt dat de eindeloosheid een rusteloze beweging van het zelf is waarin het iets beweert te zijn waarvan het in feite gewoon het tegengestelde is. Het zelf kan nooit zijn wat het beweert te zijn, maar is altijd het tegengestelde, en dan ook nog in een veel hogere graad dan wat het beweerde te zijn. Dat is de definitie van de eindeloosheid, dat het zelf het niet even kant en klaar in kannen en kruiken kan stoppen, want de waarheid is altijd meer, en ook nog eens tegengesteld eraan. Dat moet wel, want anders zou alles vastgelegd kunnen worden in zomaar simpele beweringen. Het woord is er dus alleen maar voor om het tegengestelde te laten zien.

85. De taal werkt altijd weer tegengesteld aan dat wat het bedoelt. Vandaar dat hij stelt dat het zien en horen weg zal vagen en het bewustzijn zal overblijven, en hem kennende is er ook natuurlijk weer een andere kant van het verhaal. Je weet nooit of je hem nou bij de kop of bij de staart hebt, en er zijn ook altijd weer uitzonderingen.

86. 'Hoewel' is zijn stopwoord, en ook 'voorzover', en natuurlijk 'maar'.

87. Er valt altijd wel weer wat aan toe te voegen, en er valt ook altijd weer wat af te halen. Voortdurend loopt hij eraan te draaien. Hij probeert alle denkbare mogelijkheden uit. Taal is bedrog, stelt hij, en er moet doorheen geprikt worden.

88. Niets maar dan ook niets wordt aan het toeval overgelaten. Alles wordt secuur gebouwd, en over alles wordt lang nagedacht. Het mag bij hem niet vastgroeien. Alles is altijd in verandering.

89. Hij stelt dat in de voorafgaande zekerheden de waarheid van het bewustzijn iets anders is dan het bewustzijn zelf. Maar juist door de waarheid te ervaren vaagt het ook weer weg. Hij stelt dat het zelf alleen maar een aanduiding is voor de inhoud van de relatie en de relatie zelf. Het zelf is om het andere te confronteren, en om door het andere heen te prikken oftevel achter en boven het andere te gaan, om niets anders dan zichzelf te vinden.

90. Zo stelt hij dat hierdoor, door zelfbewustzijn, het oorspronkelijke gebied van de waarheid wordt binnengegaan. De eerdere kennis druipt hier weg, wat slechts de kennis was van het andere, maar de momenten ervan zijn bewaard gebleven. Dat wat er bedoeld was, en de individualiteit en de universaliteit die daar weer tegenin ging in de waarneming zijn dan niet meer de bron, maar de bron is dan het druppelende zelfbewustzijn, de momenten van zelfbewustzijn.

91. Immers, er is over een muur heengeklommen. Men is in nieuw gebied gekomen. Hier zijn andere leerregels, en dingen worden met het grootste gemak vervangen.

92. Maar die momenten bestaan als abstracties, stelt hij, en die zijn nog niet geldig voor het bewustzijn, omdat het slechts wegvagende verschijnselen zijn.

93. Maar zelfbewustzijn is in feite het komen uit de andere wereld, terugkerende tot het zelf. Maar er zijn dan wat problemen, want het zelfbewustzijn onderscheid zich van het zelf als het zelf, en wordt dus ook weer ontkend door het zelf, als een beveiliging, want het zelf herkent dit als het andere. Er is dus veel meer nodig.

94. De mens komt niet zomaar langs deze ingewikkeldheid heen. Maar het zelfbewustzijn stelt zich dan op als een beweging waarin de tegenstrijdigheid wordt ontkent, en waarin het zelfbewustzijn waarneemt dat de gelijkheid van het zelf en het zelf vaststaat.

95. De simpele substantie van het leven is de vervreemding van het zelf tot andere vormen, en is tegelijkertijd de ontleding en oplossing van deze verscheidenheid. Hierdoor gaat het zich nog meer vervreemden en ook groeperen, en zij zullen instorten in elkaar. Dit houdt in dat het een andere vorm zal maken, terwijl ook de vorm ontkent wordt, wat ook weer voor hergroepering gaat zorgen. Het zijn abstracties van de bron. Dit zijn ook weer allemaal verdere vervreemdingen totdat ze oplossen. Het is het geheel wat zichzelf ontwikkelt en dan doet oplossen, waardoor het zichzelf in standhoudt.

96. Hij stelt dat de zelfstandigheid zichzelf ontwikkeld door ontkenningen. Dit is een negatieve bron. Maar voor dit simpele soort van zelf zijn dit geen verschillen. Door de ontkenning van de ander komt de zelfstandigheid tot zelfbewustzijn en zeker van de ongeldigheid van de ander wordt dit voor zichzelf de waarheid, waardoor de zelfstandigheid van het object vernietigt wordt. Zo geeft het zichzelf de zekerheid van zichzelf als de ware zekerheid.

97. Drogbeelden grijpen het object van hun begeerte denkende dat ze er een slaaf van kunnen maken, maar worden zelf hierdoor een slaaf. Niemand kan de ander afbreken, alleen maar kan opbouwen. Men

kan alleen zichzelf afbreken.

98. Hij laat dus aan de onderdrukten zien dat ze geen ijzer met handen hoeven te breken, maar dat het ijzer zichzelf zal afbreken.

8.

De tranen van Jakob

1. Woorden zijn tegen elkaar verdeeld, misleiden zichzelf en elkaar, en zeggen het tegenovergestelde van wat ze bedoelen, dus brengen elkaar ten onder.

2. Het is niet lineair, gelijkmatig, maar juist draaiend.

Gelijkmatige werelden zullen zichzelf vernietigen, omdat ze letterlijk zijn en dicht, niet strategisch.

Alleen ongelijkmatige, veranderende talen zullen overleven.

3. De tijd is de immerveranderende, ongelijkmatige sleutel tot het Woord.

4. Een ware taal is strategische communicatie en kan daarom niet hetzelfde blijven, maar is exotisch.

5. De taal is dus abstract als een school en heeft haar eigen beveiliging en ontdoet haarzelf zo voortdurend van 'slappende leden'.

6. Een taal mag niet zomaar voor de hand liggen, anders kan er van alles tussenkomen.

7. De mens heeft geen gevoel voor ware hiërarchie. Daarom zien we op aarde door de geschiedenis heen door en door bedrieglijke hiërarchie.

8. Hiërarchie is de bron van tijd en taal, maar de mens kent de hiërarchie niet. De mens rotzooit maar

wat aan en bouwt eigen, onrechtvaardige hiërarchieën. Hiërarchie is de uitvinder van tijd, en zo ook van taal. De hiërarchie heeft alles veilig gesteld. Door hiërarchie kan de tijd verstaan worden.

9. De tijd zorgt ervoor dat men niet tot de hiërarchie kan komen, omdat men de tijd niet verstaat. De tijd is in die zin de bewaker van de hiërarchie. Natuurlijk is de hiërarchie ook abstract. Zij die de hiërarchie concreet willen maken zullen nooit over de zee van tijd heenkomen.

10. Tijd is de vertegenwoordiger van hiërarchie. Als men geen zaken wil doen met tijd, dan ook niet met hiërarchie. De hiërarchie draait alles om. De hiërarchie is dat wat het niet is.

11. Als tijd zo'n probleem is voor de massa, dan ook de hiërarchie. Als je tijd als vijand hebt, dan heb je ook de hiërarchie als vijand.

12. De taal die de hiërarchie spreekt is de tijd. En als je die taal niet spreekt, dan kom je nergens.

13. De hiërarchie laat zich door niemand uitleggen. Alle uitleggingen zijn subjectief. Alleen de tijd kan de hiërarchie uitleggen.

14. De hiërarchie heeft een uitverkiezing opgesteld op basis van hen die aan de voorwaarden van de tijd voldoen. Daarom heeft ieder mens 'een strijd' te voeren met de hiërarchie. Strijd om in te gaan.

15. De hiërarchie is als een vesting zonder huizen, zonder ingang en uitgang, zonder poorten, want de tijd is de huizen, en de tijd is de poort.

16. Alles wordt voortdurend verminderd, en alles wordt voortdurend verkleind, wat een principe is van de hogere natuur, van het leven zelf, en dit zijn golven van een zee die leidt tot het nulpunt, maar daar nooit aankomt. Altijd komt het dichter en

dichter tot het nulpunt, maar het komt nooit aan.

17. De ascetische, sobere, niet-materialistische mens, is gebonden en verbonden aan die vermindering, en die vermindering leidt hem door het leven. De ascetische mens wordt meegetrokken met de golven van verkleining en vermindering. Zo komt de ascetische mens tot een grote verscheidenheid, maar die vermindert en verkleint ook weer.

18. De ascetische mens weet dat hij niets kan vasthouden.

19. Dit zijn allemaal sleutels om dieper in Betelgeuse te komen, in de bron van Orion. Wat je dan vindt zal zich ook weer direct verminderen. Zo groei je nergens vast en zie je de steeds grotere context, die vervolgens ook weer zal verminderen. Zo kom je dieper en dieper tot de bron, en die vermindert ook. Het is het principe van vermindering waardoor je leeft, waardoor je ademt, de frisse tropische golven over je lichaam. Alles spoelt weg en maakt je schoon. En ook dat vermindert weer. Totdat je jezelf in het zand voelt liggen, en ook dat vermindert weer

20. Door de vermindering komt er altijd weer ruimte voor het nieuwe, en vindt je altijd weer verloren dingen terug. Het gaat hierbij om prioriteiten, om hiërarchie.

21. Zowel tijd als hiërarchie zijn abstract. Door het abstract maken zuivert het zichzelf. Daarom verminderen zij ook, om het abstract te maken. Minderen is de weg tot de abstractie.

22. Alles zal wegvagen. Alles zal verminderen en verkleinen. Als je denkt dat je een groot probleem hebt, weet dan dat het maar een zandkorreltje van de woestijn is. Het zal nog kleiner worden. Alles zal verminderen.

23. Alles wordt gedreven tot het gat van de vermindering, om zo meer en meer abstract te worden, en zal dan oplossen in veel grotere dingen, die zich ook weer zullen verminderen.

24. Het is belangrijk om ervoor te zorgen dat hiërarchie niet bedrieglijk wordt. Vermindering is de bron van hiërarchie.

25. Het zijn exotische zintuigen, exotische talen.

26. Het leven sluit je in. Aan sommige dingen is niet te ontkomen, door sommige dingen moet je gewoon heen. Alles om je heen ontstaat door vele spiegelingen. Het gaat dus eerst door een prisma heen voordat het tot je komt. Het wordt ergens om je heen geplaatst.

27. Daarom is het voor een mens belangrijk in de hemelse kennis op te groeien.

28. Het leert de mens om niet rechtlijnig te denken, maar afbuigend, afscheidend en vermengend. Dit is het golvende denken, waardoor de boodschap binnen kan komen.

29. Ahn nam zijn toevlucht bij God, wanneer hij over God peinsde in de nacht. Zowel in het Aramees als in het Hebreeuws schuilt Ahn onder de rok van God, maar in het Aramees kan dit ook de schoot van God betekenen of de borsten van God, waardoor God als vrouw wordt voorgesteld.

30. In het Hebreeuws is deze rok gemaakt van veren. In het Aramees komt Ahn tegen de rand van God's schoot aan.

31. Het aantal mannen zal verminderen, en het aantal vrouwen zal vermeerderen, tot het punt dat er in verhouding voor elke man vijftig vrouwen zijn.

32. Het leven houdt geen rekening met persoonlijke wensen. Het leven is meedogenloos. Het leven

houdt geen rekening met mensen, maar met grotere contexten. Het schijnt dat het leven zich houdt aan hogere abstracte wetten waar de mens nog niets vanaf weet.

33. De mens klaagt, weent, schreeuwt en schopt, maar het leven houdt zich aan hogere leerregels. Het behoort tot de taal van het leven. De mens moet deze taal leren.

34. Alleen zij die de taal van het leven niet willen leren hebben een groot probleem, maar zij zijn ook onderdelen van de taal van het leven. Het leven is abstract, en het is goed voor de mens om dit vaak tegen zichzelf te zeggen. De mens moet hier telkens aan herinnerd worden.

35. Hierin is de semiotiek van belang, de studie van tekensystemen, van tekens en hun betekenissen.

36. Hier is het eeuwige toetsen op Pniël, als de tranen van Jakob.

37. We moeten hierin volledig de prijs betalen, waardoor het toetsen geen schade oploopt, als beeld van het eeuwige, oneindige toetsen, het beeld van volkomen volharding. Deze loopt over in de eeuwige rust waarin de mens de levenskennis ontvangt wat de ogen opent. Dit is de grote ontwaking.

9.

De Zolt leegte

1. Het Ragnarok kan heel verwarrend zijn, want je gaat door ijs en duisternis, en tegelijkertijd is het de

strijd tegen je lagere natuur, je slapende ego die maar niet wil ontwaken, en dat wordt weerspiegeld door de mensen om je heen die niet willen ontwaken.

2. Dit moet je echter niet als een excuus aandragen om zelf ook niet te hoeven ontwaken.

3. Het is een test, en ook Yeshua ging hier doorheen in de mythe van Getsemane, want terwijl hij waakte en streed sliepen zijn discipelen. Hij moest helemaal alleen door de duisternis heen.

4. We voelen ons daarom ook soms alleen en onbegrepen, omdat het collectieve ego slaapt. Dit is een strijd waarin we niet moeten opgeven. Het mag voor ons geen excuus zijn om dan ook maar in slaap te vallen.

5. Als bepaalde mensen veel invloed op je hebben en je in slaap proberen te laten vallen, net als hen, dan is het soms belangrijk met zulke mensen wat stappen terug te doen, of je van hen geheel af te zonderen. Dat kan niet eens altijd, want de mens leeft ook in een bepaalde kooi. Ook dat is een onderdeel van het lijden. En als het dan wel lukt dan is dat als een doorbraak van het Ragnarok. Vroeg of laat komt het Ragnarok, want de ketenen tussen mensen duren niet altijd voort.

6. Als alles dan lang duurt, zo lang dat het onmenselijk is, dan mogen we beseffen dat tijd niet bestaat. Tijd is een illusie. Het is slechts het doorspitten van het hemelse onderwijs.

7. Soms roept de mens : 'Maar dit lijden is onmogelijk, dit lijden is ondragelijk.' Maar alleen zo kan het ego sterven. Alleen zo is de mens beschermd tegen de misleidingen van de vijand. Ragnarok is verschrikkelijk, maar leidt tot een nieuwe morgen. Kunnen wij de nachtmerrie als vriend hebben ? Kan de nachtmerrie onze onderwijzer zijn ?

8. Als we in de nachtmerrie van het Ragnarok zijn aangekomen, dan zal dit ons leiden tot nieuwe dromen. Nachtmerries zijn bruggen hiertoe.

9. Ongelijkvormigheid is dus belangrijk, zoals gezegd, wat ook een doel van de Ragnarok is, want wij mogen niet gelijkvormig worden aan dat wat om ons heen is.

10. Ragnarok leidt tot het ijs en de duisternis, en leidt zo tot diepere leegte.

11. Als men tot 'God' wil komen, dan moet men beseffen dat Kennis 'God' is, en dat het geen persoon is maar een principe. Het is niet persoonlijk, maar verzoening met de context. Het gaat niet om de personen, maar om de principes. Zo gaat de herder dus op zoek naar het verloren varken om het weer terug te nemen.

12. Het gaat om het vinden van de literaire structuur, verloren proza.

13. De kern van het ingaan in het beloofde land was in principe het ontvangen van de leerregels, het komen tot de context van principes.

14. Ontmaskering is al de helft van de bevrijding. Vertaling is de andere helft.

15. De mens moet eerst komen tot de geslachtsloze leegte, de Zolt, waarin de mens alle valse mannelijkheid en vrouwelijkheid moet loslaten. Het moet afsterven. Er is dus geen ruimte meer voor geslachtelijke leugens. De lagere aardse gewesten hebben het mannelijke en vrouwelijke helemaal verdraaid lopen spiegelen, ontrouw aan de bron. In de dieptes van de Zolt leegte komt de mens vrij.

16. Tot Laafte zult gij gaan, om haar sieraden te dragen. Zij dan zal u dopen in haar bron van schoonheid, en zij zal u meenemen tot in haar

dieptes.

17. De schoonheid van de armoe is een geestelijke weelderigheid die wijsheid brengt.

18. De weg tot Laafte is Looft. Looft is de sleutel tot Laafte. Looft is het eerste deel van het sieraad boven liefde en haat, de Oeberber.

19. Verheft uw harten tot de Heere, gij die zijt aangekomen. Komt dan nader opdat gij uzelf baadt in de bron van schoonheid. De Heere heeft uw zachtheid voor Haar gezien, en heeft u veelvuldig zachtheid geschonken. Zo doet ook de Heere trouw aan uw beminden. Rust dan in Haar, gij die aan Haar poorten klopt, want met genade zult gij binnengaan tot de bronnen van Looft. Ja, tot Laafte zult gij gaan, om haar sieraden te dragen.

20. Uw pijn zal tot schuim worden in de wildernis des Heeren. Tot de hemelse wildernissen zult gij gaan en tot hun paradijsen. Zij die op de hemelse eilanden zijn groeten u. De Heere vervulle u met schuim, de Heere vulle u met honing en melk. Overvloedig zal Zij u vullen.

21. Ook zal Zij u de sleutels geven van de putten der Danaïden.

22. Hier zal uw schuim rijp worden. Legt dan uw voorhangsels af, gij die tot de Heere bent gekomen.

23. Ook zal Zij de voorhangsels van uw geweten afhalen. De Heere dan is goed. Zijn Naam zij geprezen tot in de eeuwigheden der hemelen. Zij laat het schuim rijp worden en vermengt het met het zaad en de honing der hemelen. Zo worden vele dingen van waarde geschapen. De Heere dan is goed. Rijs dan op voor Haar hemelse Aangezicht en kom nader.

24. Tot de wildernissen der hemelen heeft Zij u gezonden. Zij zal u daar geheimenissen leren, en wegen tonen.

25. De wildernissen van Looftē zijn vol van het schuim des Heeren. Vol van het schuim der hemelen is zij.

26. De wildernissen van Looftē zijn vol van genade. Zij spreekt met zachtheid en zoetheid. Vol van schuim is haar genade. Genade heeft zij bewezen tot venen.

27. Legt dan uw wapens af, want gij zijt genaderd tot Looftē. Zij zal u zijn tot een gezicht der hemelen.

28. Boven liefde en haat vinden zij haar paden.

29. Gij moet rennen, want de liefde is naar u op zoek.

10.

De boom der armoe

1. De baard leek een stukje gegroeid te zijn toen hij in de hemel aankwam, en allereerst zag hij daar de rivieren.

2. Moeder wacht op u.
Gij zult de weg tot de diepste hemel moeten begaan.
En hij werd geleid tot een enorme rivier.

3. Wast u dan in deze rivier, en overbrug deze rivier.
Moeder wacht op u.

4. De rivier draagt dan dit geheim, dat aan de overkant aan haar kusten het Looftē groeit, als een medicijn tegen het onstuimige van liefde en haat. Looftē is dan de leerregels des hemels.

5. Gij zult boven de strijd tussen liefde en haat moeten uitstijgen, om gebonden te worden in de leerregels des hemels.

6. Het hemels ijs zult gij binnentreden, door loofte, en gij zult zien.

7. Ja, God's genade is op U.
En Looftē nam hem in haar op.

8. 'Ziet dan, Ik heb mijn vogel tot u uitgezonden,' sprak Looftē. 'En deze is genaamd Zerrum, als uitstijgende boven de strijd tussen leugen en waarheid, en ziet, zij is het raadsel, een raadsel opgeborgen in de hoogste hemelen.'

9. En de vogel was als een arend en een uil.

10. 'Ik ben de leerregels des levens,' sprak Looftē. 'Kom, laat mij U leiden tot de rivier.'

11. En de rivier was als een zee, onstuimig. En hij werd door Looftē in de rivier gedrukt.

12. En zo zwom hij vele dagen in de rivier die als een zee was, en begon uiteindelijk honger te krijgen.

13. En hij riep om Looftē, en zij kwam hem tegemoet. En zie, zij trok hem uit het water.

14. 'Gij hebt een vrouw nodig,' sprak ze.

15. En hij was in haar armen, en hij vroeg om zijn moeder.

16. En hij werd wakker in de armen van Looftē, en hij zag zijn moeder.

17. Laafte is als iets wat komt na sneeuw en bittere kou, als één en al zachtheid waardoor je boven de strijd tussen kou en warmte komt. Het is zachtheid en veren.

18. Linkse is de verzoening van het vrouwelijke, de relaties tussen vrouwen die het zuivere mannelijke voortbrengen.

19. Spaakse is de plakkerige substantie van de oerwouden.

20. Li'esse is de vruchtbare, zaaddragende wateren van de dieptes van Zolt, de geslachteloze leegte.

21. Dilip is de winden van melk, de vruchtbaarheid van de vrouw, en ook : de verdonkering van de vrouw. In de lagere aardse gewesten is er veel racisme naar donkere vrouwen.

22. Donkere vrouwen zijn belangrijk voor de vruchtbaarheid en de immunologie van de aarde.

23. Het is een symbool van de verduistering van Ragnarok.

24. Dilippe is het overwinnen van de eenzijdigheid door de meerzijdigheid. Eenzijdigheid is de oorzaak van bedrieglijk geweld. Het geeft de mens een heet hoofd en een koud hart. De meerzijdigheid is de bron van openbaring.

25. Spuzaas is het medicijn en de bescherming tegen vraatzucht en hebzucht. Vraatzucht is het overconsumeren, waardoor je meer neemt dan je nodig hebt. Mensen doen dit voortdurend. Spuzaas neutraliseert dit.

26. Spuzan is het ijs dat tot de leegte leidt. Dit komt ook terug in Ragnarok. Het ijs leidt tot de leegte, waarin hogere kennis opgeslagen en geopend kan worden. Dit zal een hoger verstand brengen. Het ijs en de daaropvolgende leegte zullen een grote opslagplaats zijn.

27. Spuzanne is de leegte die tot de melk leidt. De leegte zal een nieuwe melk opstuwen. Dit betekent ook het herstel van de oermoeders.

28. Spu zoem is de melk die de wereld zal vernieuwen. De oude schepping zal vergaan. De brug tussen de mensenwereld en de oude godenwereld zal verbroken worden.

29. Spu zoeme is de zeebrug.

30. Spuzamen is de vernieuwing van het geheugen, de opslagplaats.

31. De armoeds-monniken gaan de hogere weg van God om uiteindelijk bij God's verborgen traan te komen.

32. Zij weten dat zij door de Armoë tot de diepere visnetten des Heeren en der hemelen kunnen komen.

33. Zij hebben zich teruggetrokken om zich te wijden aan geestelijke oorlogvoering en groei.

34. Zij zijn tot de boom van de Karmat gekomen, de boom van Armoë, en hebben van haar vruchten gegeten.

11.

De strikken van eenzijdigheid

1. Aan elke genezing is een prijs verbonden, in de vorm van lijden, dat vroeg of laat geopenbaard wordt.

2. Genezing is verbonden aan het lijden, en mag daarvan niet losstaan. Zo is het toedienen van genezing als het toedienen van de Karmat, en het daarbij horende lijden. Er stroomt genezing uit de Karmat, maar dan moeten we die wonden wel dragen.

3. De Tokon is de heilige leerregel van het Bloed, maar ook is zij het sieraad van de armoë.

4. Het van geen bevrijding willen weten, oftewel het pad van het eeuwige lijden is de hogere weg. Zij die gevoelig geworden zijn voor het lijden en God

begaan dit pad. Zij weten dat het lijden een pad is wat bewandeld moet worden voor een oplossing, en voor een eeuwige inwijding. Deze inwijding is het visnet van de onderwereld, een visnet van verscheuring en verzoening.

5. In Ragnarok wordt de mens geleid tot de hemelse boom genaamd de Karmat. Een mens komt tot de Karmat door de zwarte melk, oftewel de melk van de duisternis, te drinken. Het ijs in Ragnarok leidt namelijk altijd tot de duisternis.

6. Hebt gij gezien hoe de ijzeren wachters vrouwen grepen op hun schepen en hen verkochten ? Hebt gij gezien hoe zij donkere vrouwen in gevangenschap en slavernij lieten gaan ?

7. Hierop rust mijn toorn. Ik was erbij, toen de muur van ijzer werd gebouwd.

8. Ik heb hun schepen zien komen en gaan, en Ik heb vele schepen laten zinken.

9. Oh man, waarom waant u uzelf hoger dan een vrouw ? Waarom waant u uzelf sterker ? Waarom kijkt u neer op de donkere vrouw, en gebruikt haar als een slavin of zelfs lager ?

10. In gevangenschap zult u gaan, u die tot het ijzer behoort. Uw ijzeren staf zal uit uw hand genomen worden.

11. Ja, bitter wenen zult u wanneer u ziet wat u de vrouw en het kind hebt aangedaan.

12. Een vloek zal uw binnenste verteren.

13. Er is een dag waarop de Heere tegen het ijzer komt.

14. Adam en Eva waren oorspronkelijk Afrikaanse volkeren.

15. Adam is in het Hebreeuwse scheppingsverhaal de slapende, waardoor de vrouw werd geschapen, of geopenbaard.

16. Er is dus een duidelijke meerzijdige interpretatie. Zij die taal eenzijdig bekijken zijn materialisten. De taal leent zich niet voor dat soort dingen, en zal in de geestelijke oorlogsvoering weer rechtgezet worden.

17. Iemand die denkt dat taal een exacte wetenschap is die raakt in de strikken van de eenzijdigheid.